

ПОПУЛТАРНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ

636

24. XII 1986.

ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XIII • 100 ДИН.

WALT DISNEY'S

МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК

МИКИЈЕВЦИ!
У СЛЕДЕЋЕМ
БРОЈУ

ВЕЛИКИ
ПОСТЕР
— КАЛЕНДАР

ВЕРОВАТНО НИСТЕ ЧУЛИ

● Многа афричка племена некада су правила штитове од жирафине коже.

● До израде прве пиштаљке лондонски полицајци служили су се звечком којом су једни друге позивали у помоћ. Прву пиштаљку израдио је неки Џозеф Хадсон, а 1870. године један полицајац је званично испробао њен звук. Према архивским подацима из тог времена, звук те пиштаљке чуо се чак на 1600 метара.

● Наша реч свила, као и речи које у многим европским језицима означавају исти појам, потичу од кинеског „си” или корејског „сој”, што значи свилена буба.

● Проучавање начина свирања на флаути показало је да ваздух који том приликом излази из инструмента има брзину од 120 километара на сат, па чак и више.

● Стари Римљани су против мољаца употребљавали – лимун.

● Вилин коњиц некада је био велики као соко. Пре двеста милиона година распон његових крила износио је 75 центиметара.

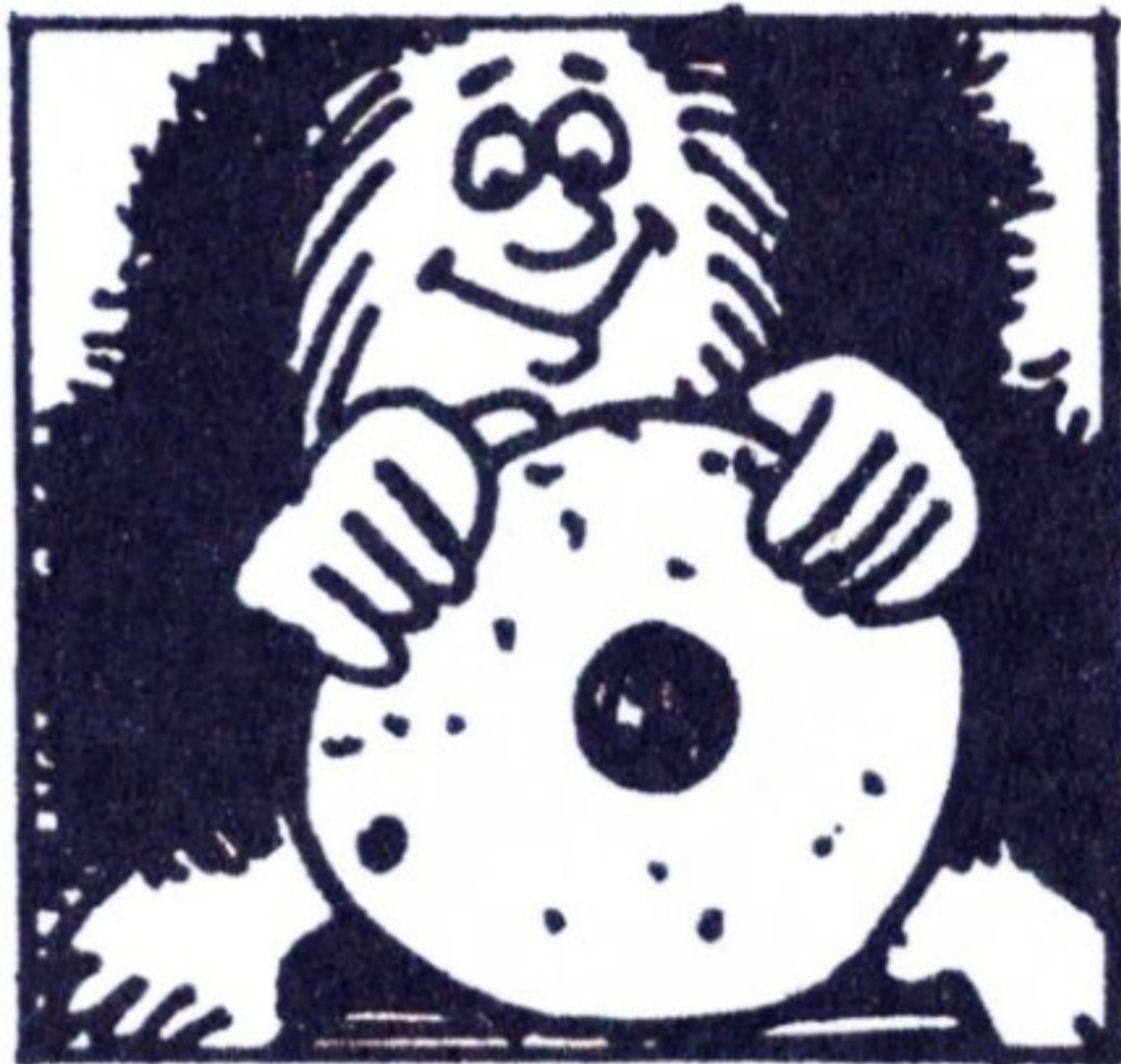
● Филипинска птица баја гради гнездо са две „собе” – једна је за женку која стрпљиво лежи на јајима, а друга је за мужјак који је забавља својом песмом.

● Симплонски прелаз преко Алпа и истоимени тунел добили су име по швајцарском селу Симплон.

● Ној, највећа од свих птица, има најмањи број прстију на ногама – само два.

● Сматра се да је то чак највећи човеков проналазак из области механике. Пронађен је пре готово пет хиљада година.

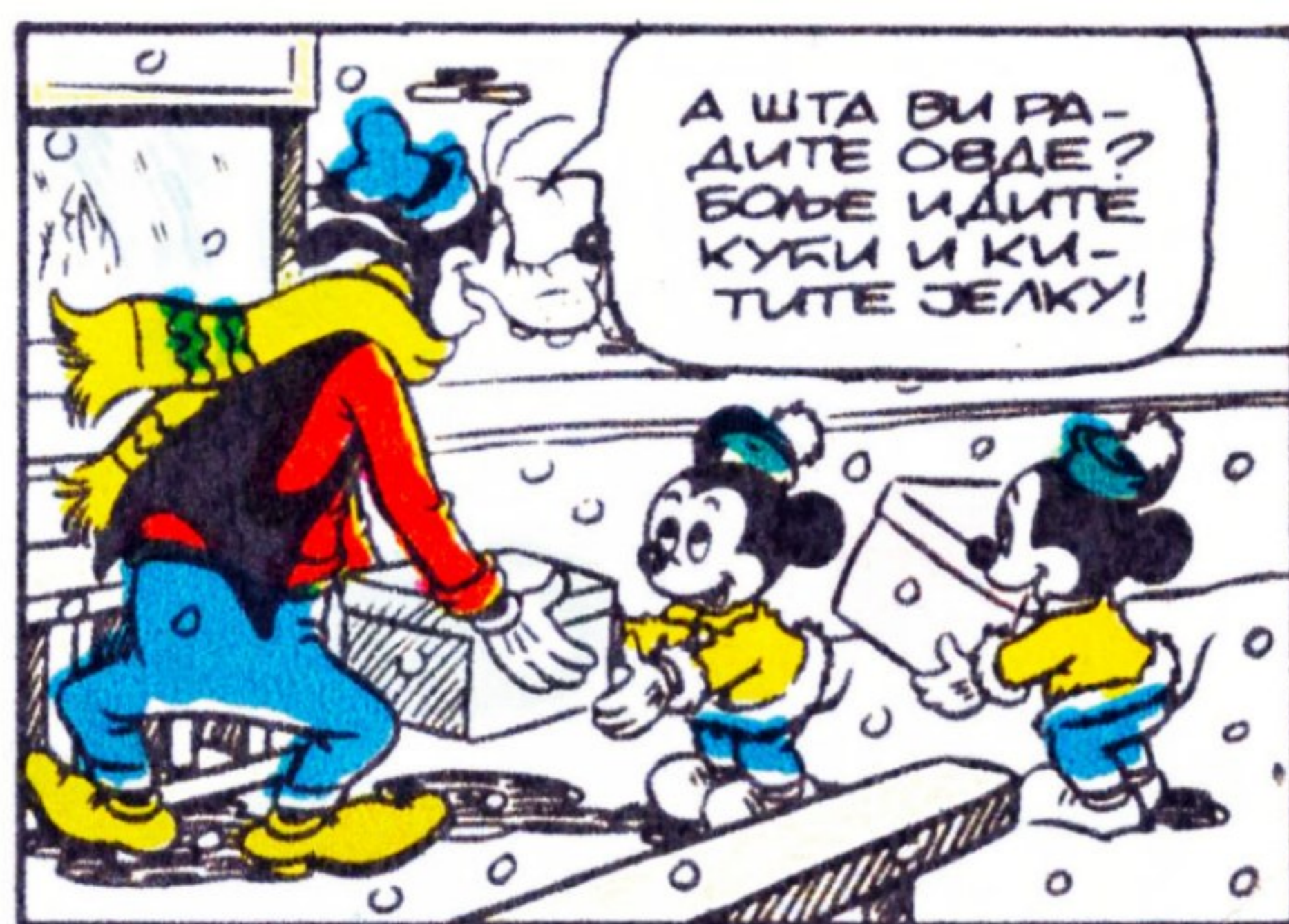

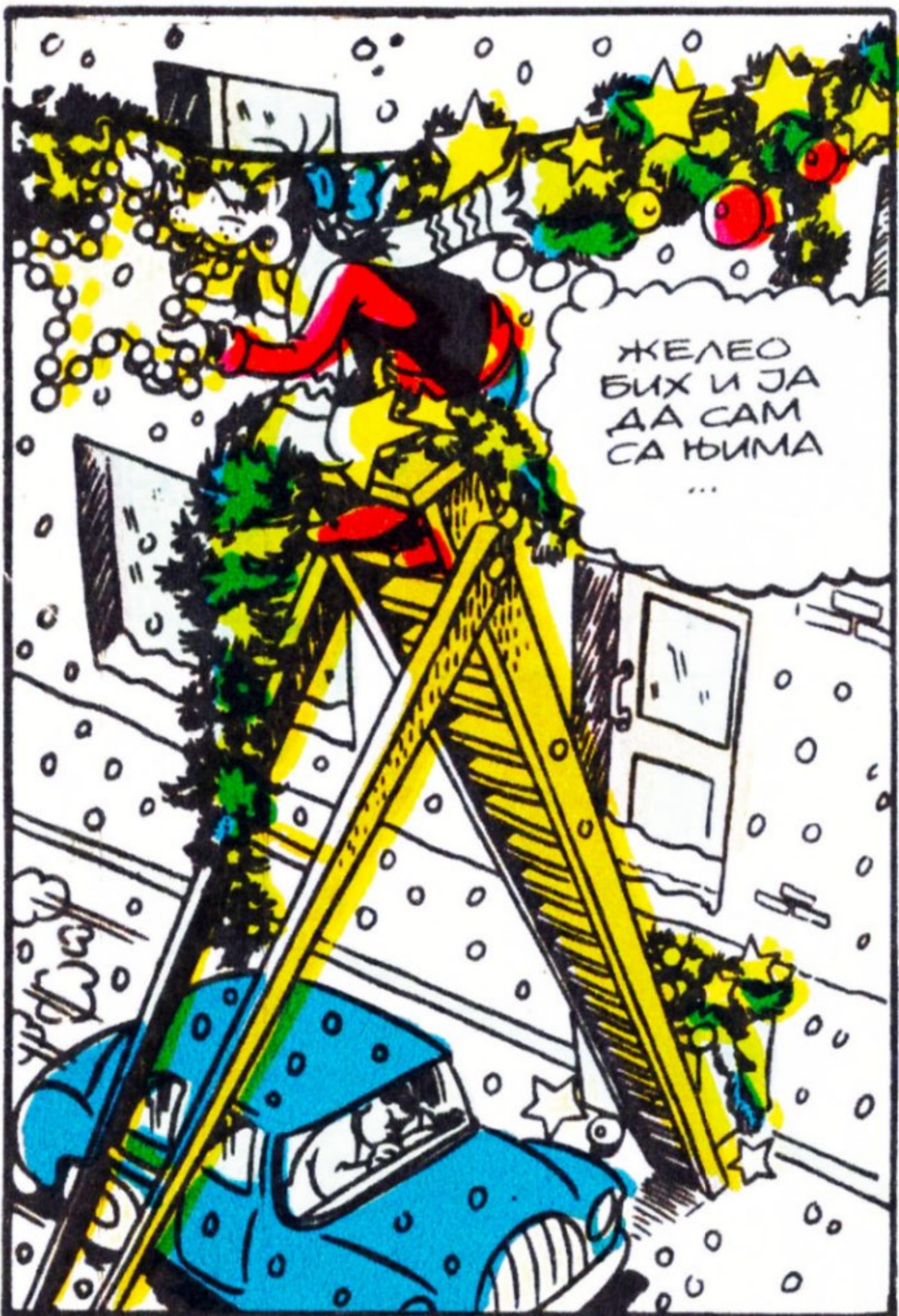
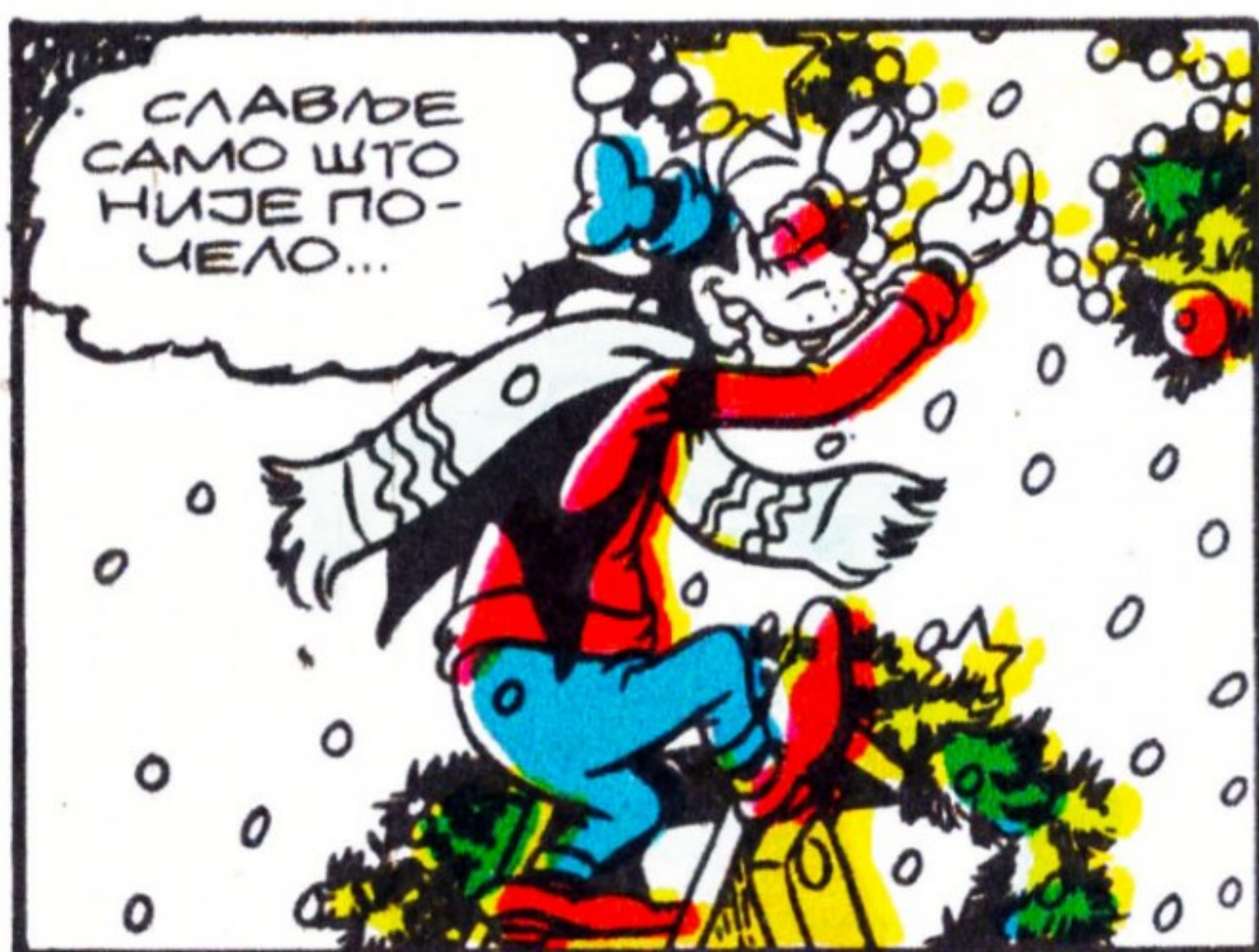
● Шкољке у неким мртвајама које се стварају приликом изливања Дунава, садрже у себи бисере. То нису бисерне шкољке топлих мора већ оне обичне какве се могу наћи у свакој реци или стајаћој води.

● Луј VI (1078–1137), владар Француске, последњих 25 година живота спавао је сваке ноћи само један сат.

Микијев

НОВОГОДИШЊИ МАСКЕНБАЛ

БАР МОГУ НА МИРУ ДА ПОСМАТРАМ ПОВОРКУ!

О, ЕНО МИ-КИЈА, МИКЕ И ТИКЕ!

БАО, МИКИ! ТО САМ ЈА, ШИВА! ОВДЕ САМ, ГОРЕ!

ОПААА!

БОИНИ!

О, ШИВО! ПОГЛЕДАЈ ШТА СИ УРАДИО!

НЕШТО КАСНИЈЕ...

ПРВА НАГРАДА ПРИПАЛА ЈЕ МИКИЈУ И ЊЕГОВИМ САРАДНИЦИМА!

КАКВА ОРИГИНАЛНОСТ!

ДА, ВРЛО ОРИГИНАЛНО! НЕМА ШТА!

ПРВА НАГРАДА?! МОРАМ ПРИЗНАТИ ДА НИСАМ ОЧЕКИВАО ОВАКВУ ПОЧАСТ!

КРАЈ

ВРЕДНИЦА

и ЛЕЊИВИЦА

Живеле једном две девојке Вредница и Лењивица са својом дадиљом. Вредница је рано устајала, загревала пећ за хлеб, спремала кућу, хранила кокошке, а затим би ишла по воду на бунар.

За то време Лењивица је спавала и премештала се с бока на бок. Када би јој досадило лежање, она би рекла:

– Дадиљо, навуци ми чарапе и обуци ципеле! Где су свеже земичке?

Када би појела земичке, устајала би тек толико да дође до прозора и ту би седела сатима.

Вредница је плела чарапе, кројила кошуље и спремала ручак. Њој никада ништа није било тешко и говорила је да јој време страшно брзо пролази.

Једног дана када је Вредница пошла на бунар по воду, догодила јој се незгода. Откачила јој се кофа са чекрка и упала у воду. Заплакала је и пошла дадиљи да исприча шта јој се догодило, а ова је дочекала речима:

– Ако ти је кофа пала у бунар, мораш да је извадиш. Несрећна девојка је отишла до бунара, ухватила се за чекрк и спустила се на дно.

Тек што се спустила, кад се испред ње указа пећ, а у пећи румена пирожка која јој рече:

– Ко ме из пећи узме, бићу његова!

Девојка је узела пирожку и кренула даље. Испред ње се указа поље, а у пољу дрво са златним јабукама. Јабука проговори:

– Ми смо зреле. Ко нас с дрвета стресе, његове смо.

Вредница је дошла до дрвета, затресла гране и јабуке су јој пале у наручје. Пошла је даље и угледала једног старца како седи на клупи:

– О! Здраво, девојко – рекао је. – Хвала што си ми донела пирожку. Одавно нисам ништа топло јео. Знам ја зашто си дошла – по кофу коју си испустила у мој бунар. Кофу ћеш добити тек после три дана рада код мене. Ја сада морам да се одморим, а ти пођи и намести ми кревет. У кући Мароза Ивановича, како се старац звао, све је било направљено од леда, и врата и зидови и подови. На кревету је, уместо постељине,

имао гомилу снега. Девојка је почела да преврће снег. Руке су јој се зацрвенеле од хладноће.

– Погледај шта има испод снежног покривача – рекао је старац. Подигао је снежни покривач и испод њега се указала млада зелена травица.

– Зашто зелену траву држиш под снегом и не даш јој да слободно расте? – упитала је она.

– Још јој није време. Сељак је у јесен посејао и она је почела да расте. И, ево, ја сам је покрио снежним покривачем јер је хладно, па да се не смрзне! Када дође пролеће, снег ће се отопи и травица ће почети да расте. Израшће велика стабљика која ће дати зрно пшенице. Сељак ће пшеницу да самеле и настаће брашно од кога ће правити хлеб.

После тога Мароз Иванович је легао да се одмори, а девојка је пошла у кухињу да спреми ручак и испегла старчево одело. Старац се пробудио задовољан.

ИЛУСТРОВАЛА БОСИЉКА КИЋЕВАЦ

Трећег дана Мароз Иванович је рекао:

– Хвала ти што си радила код мене. Узми своју кофу, а за награду ево ти шака сребрних новчића и један драги камен.

Вредница се захвалила добром старцу, узела кофу, ухватила се за чекрк и изашла на светлост дана. Кад је дошла кући, испричала је дадиљи и сестри шта јој се догодило. Дадиља се много обрадовала и рекла Лењивици:

Ето видиш, Лењивице, како људи зарађују свој хлеб. Пођи и ти старцу, ради код њега па ћеш и ти зарадити.

Лењивица, наравно, није хтела да ради али је желела драги камен и сребрни новац. Пошла је до бунара и спустила се чекрком на само дно. Тамо је угледала пећ у којој је била румена пирожка која јој је рекла:

– Ко ме из пећи узме, бићу његова.

А Лењивица јој одговори:

– Нећу ја да те вадим. Ако си испечена, искочи сама.

И крене она даље. Испред ње се указа поље, а у пољу дрво са златним јабукама које проговорише:

– Ми смо зреле јабуке. Ко нас с дрвета стресе, његове смо.

– Таман посла – одговори Лењивица. Нећу да дижем руке због вас, падајте саме.

Прошла је поред дрвета и дошла до Мароза Ивановича који је седео на једној клупи.

– Шта ти хоћеш, девојнице? – упитао је старац.

– Дошла сам код тебе да радим и зарадим новац.

– Добродошла. Иди, распреми ми кревет, скувај ручак и испеглај одело.

Пошла Лењивица до кревета и поче да размишља:

– Нећу ваљда да ми се руке смрзну. Неће он ни приметити да му нисам наместила кревет.

Старац је легао у постељу и заспао, а Лењивица је пошла у кухињу. У кухињи је било свакојаке хране: поврћа, меса, рибе... али она није умела да кува. Храну је припремала дадиља. Размишљала је, и на крају решила да све заједно потрпа у једну шерпу. Када се старац пробудио, затражио је да једе. Пробао је и намрштио се. И Лењивица је пробала. Укус је био ужасан. После ручка Иванович је рекао Лењивици да му испегла одело. Међутим, Лењивица није знала да пегла.

Трећег дана дошла је Лењивица код Мароза Ивановича да јој да плату и пусти је кући.

– Добро – рекао је старац – колико си радила, толико ћеш и добити.

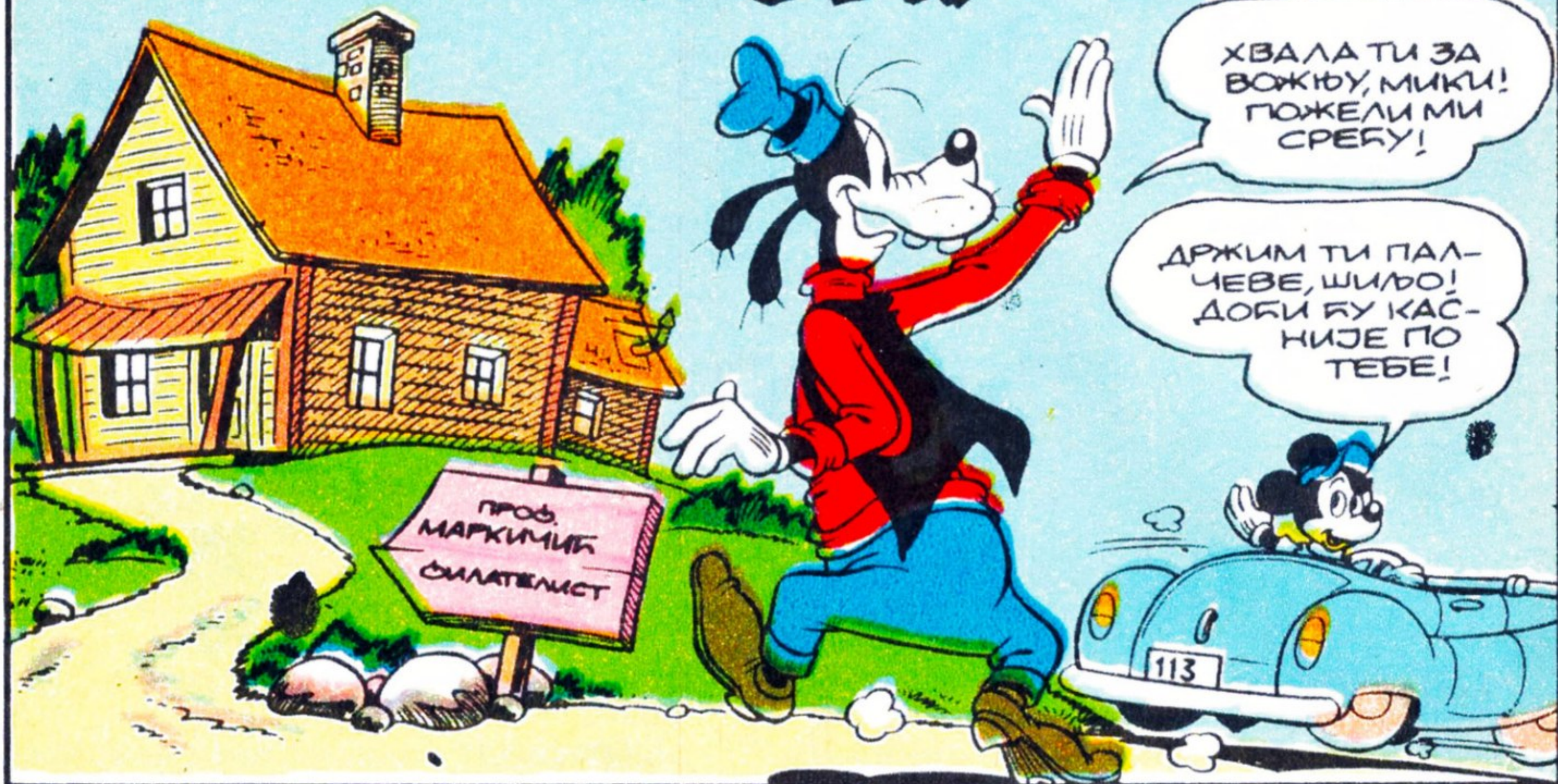
После тих речи Мароз Иванович је Лењивици дао у једну руку сребрне новчиће, а у другу драги камен. Лењивица је пошла ка бунару, не захваливши се старцу.

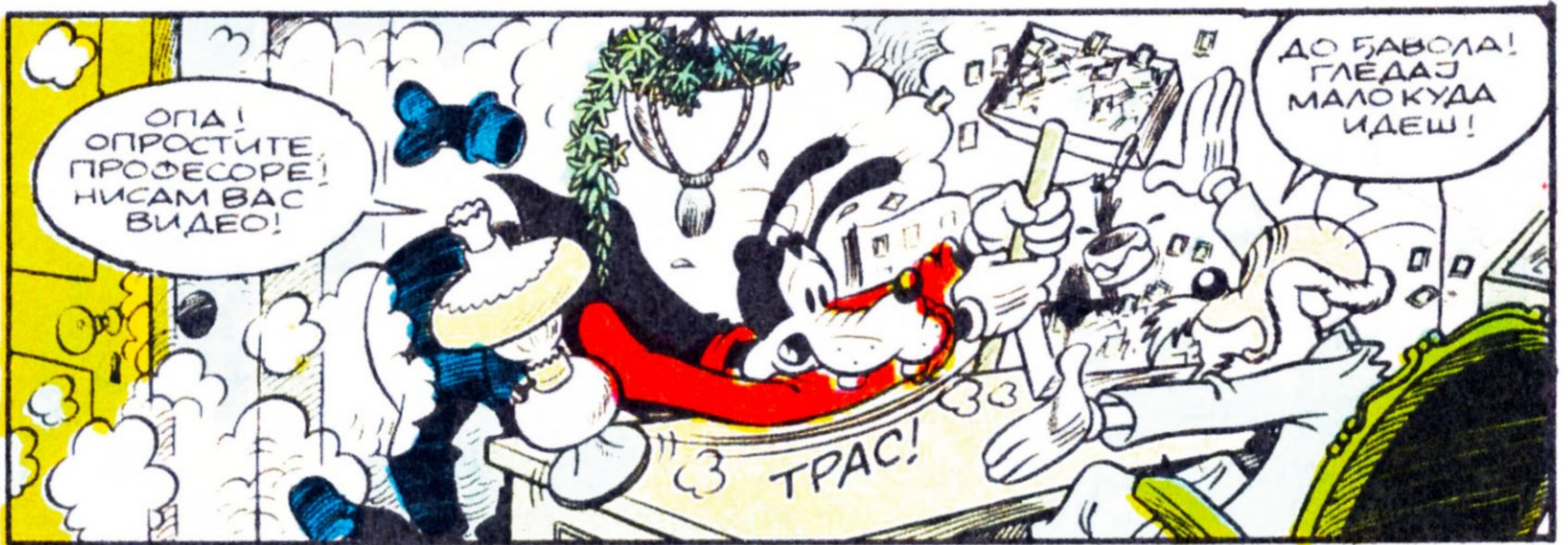
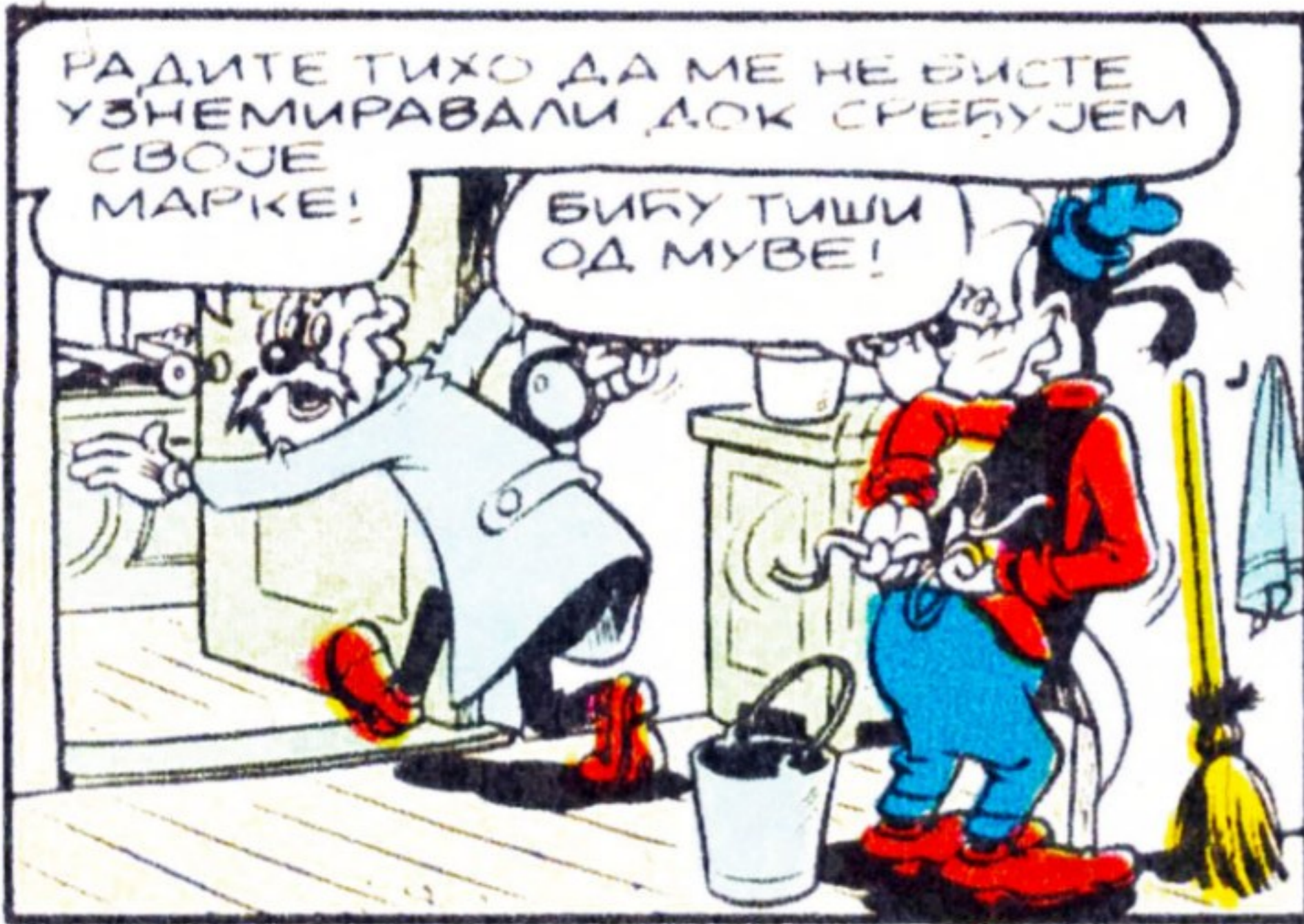
Када је дошла кући, похвалила се дадиљи и сестри. Али у тај час, са њеног длана нестадоше сви сребрњаци а и драги камен.

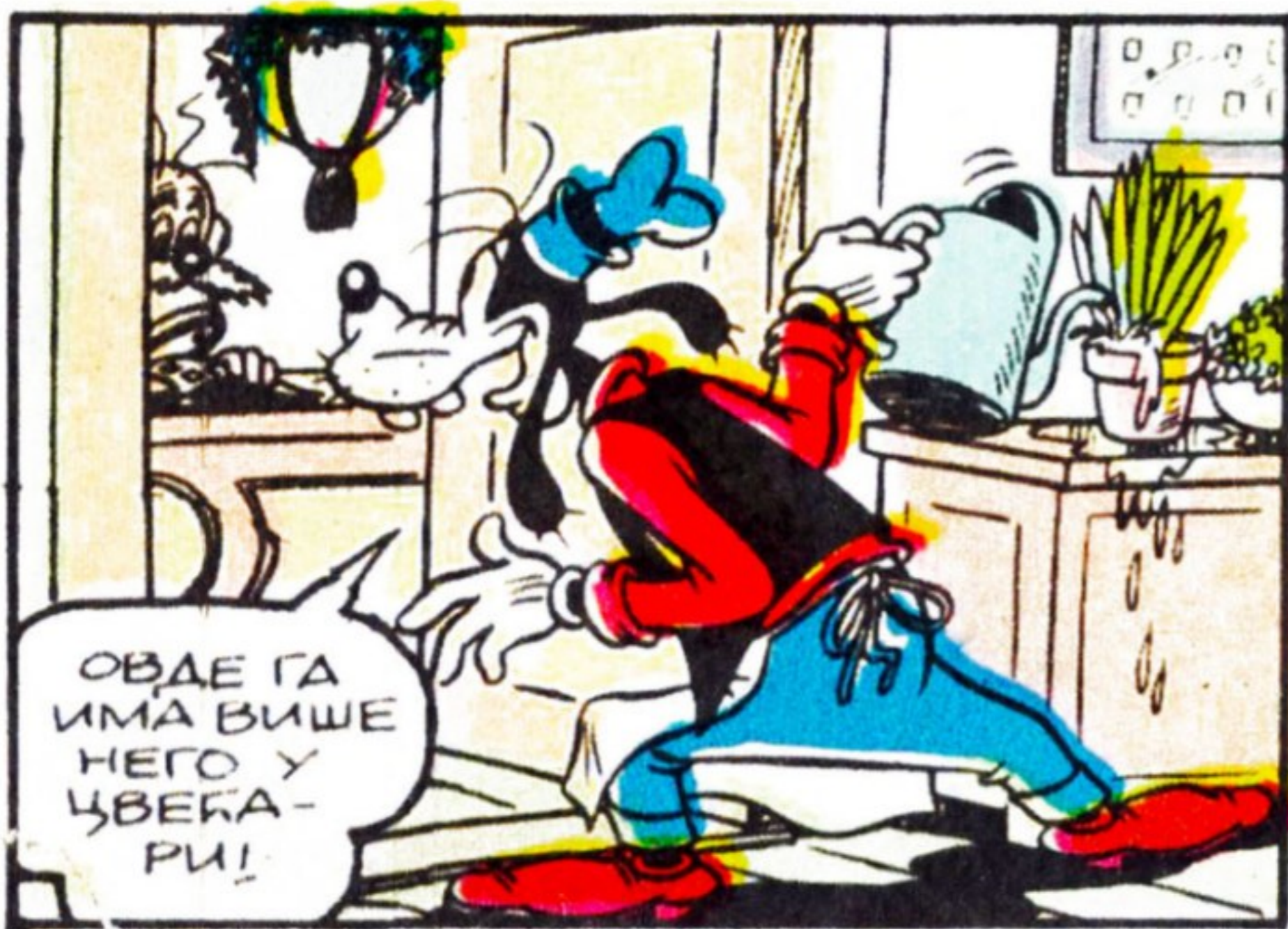
Ј. Т.

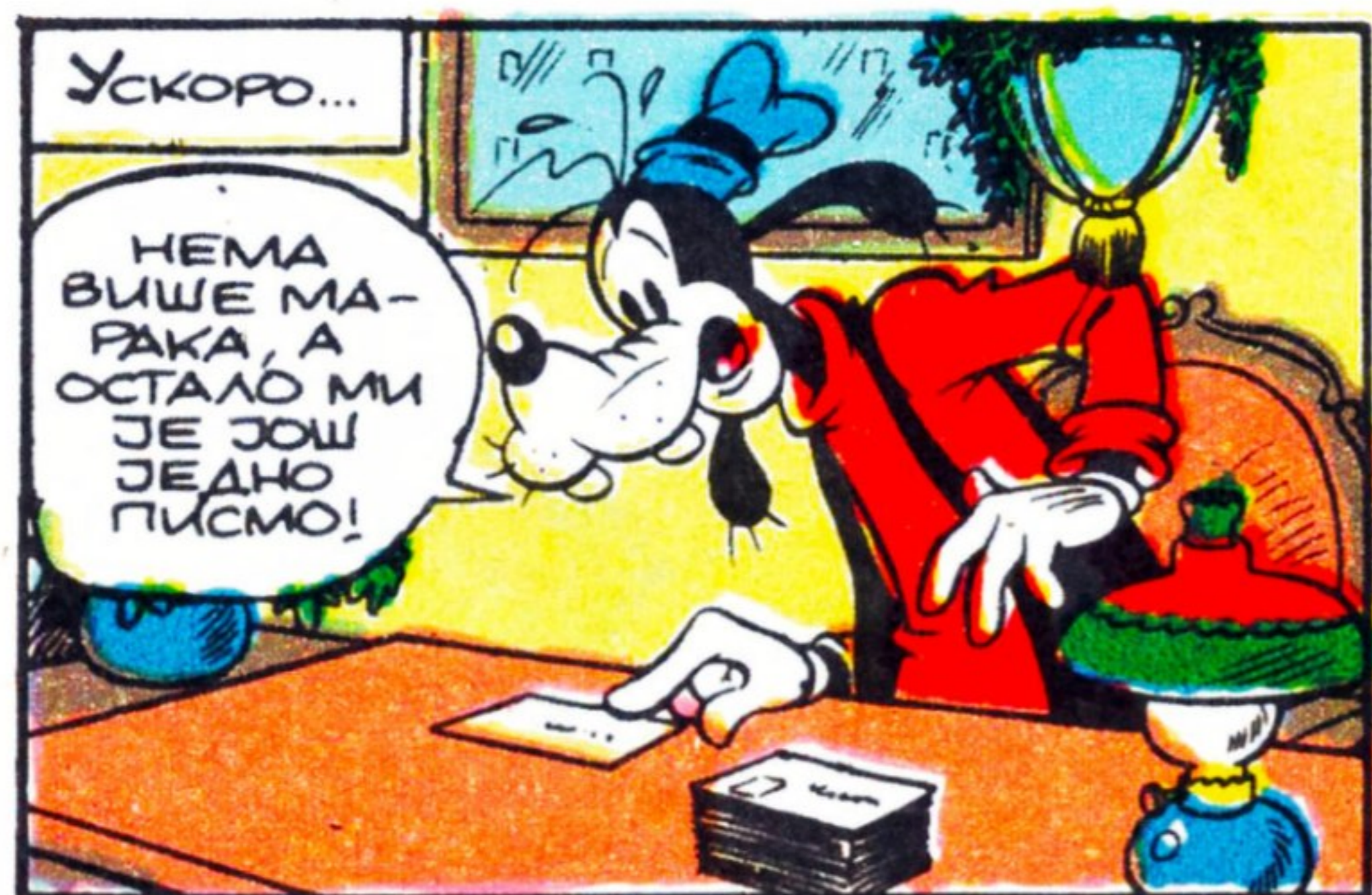
Шифа:

ПОЖЕЛИ МИ СРЕЋУ

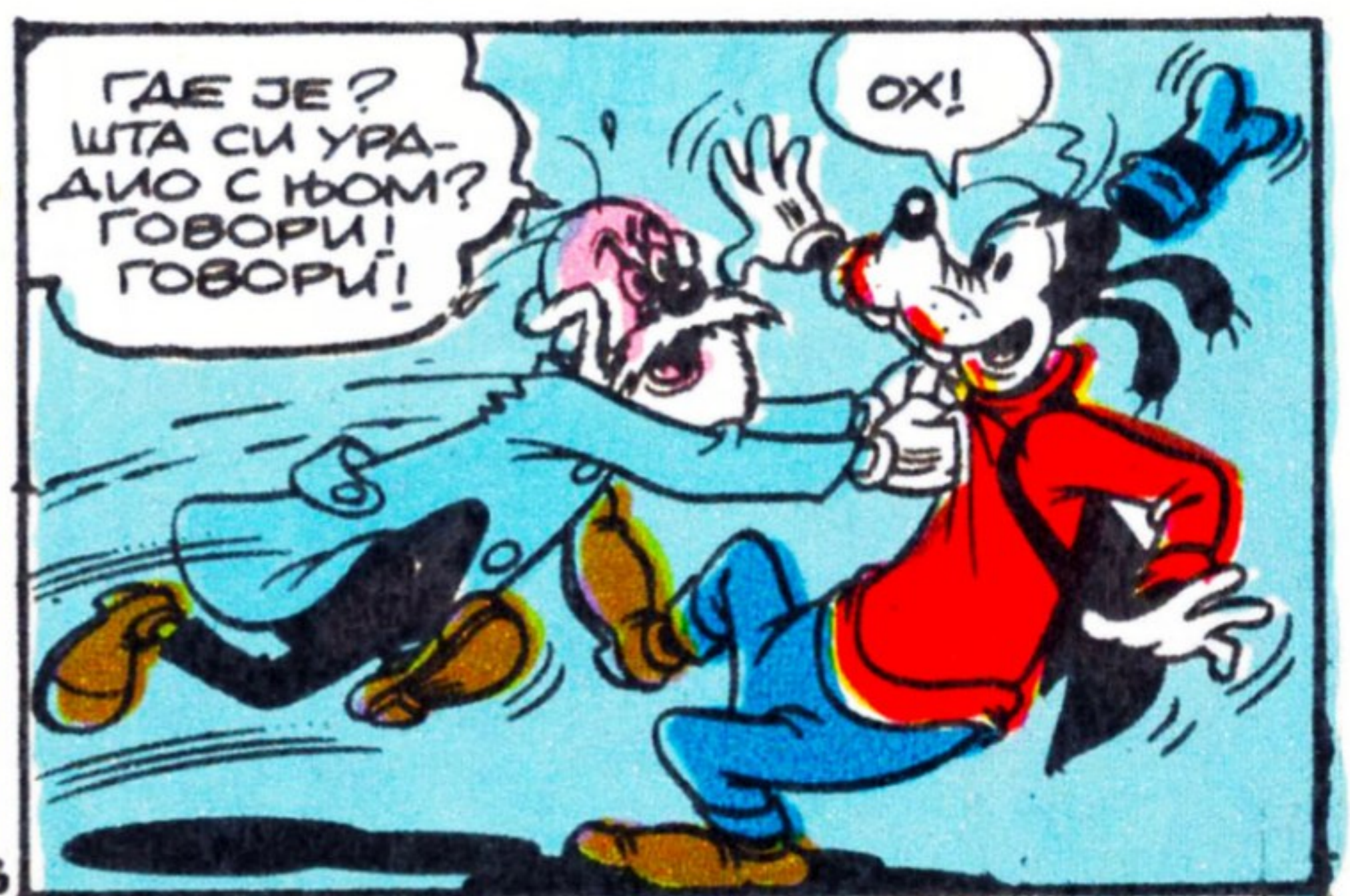
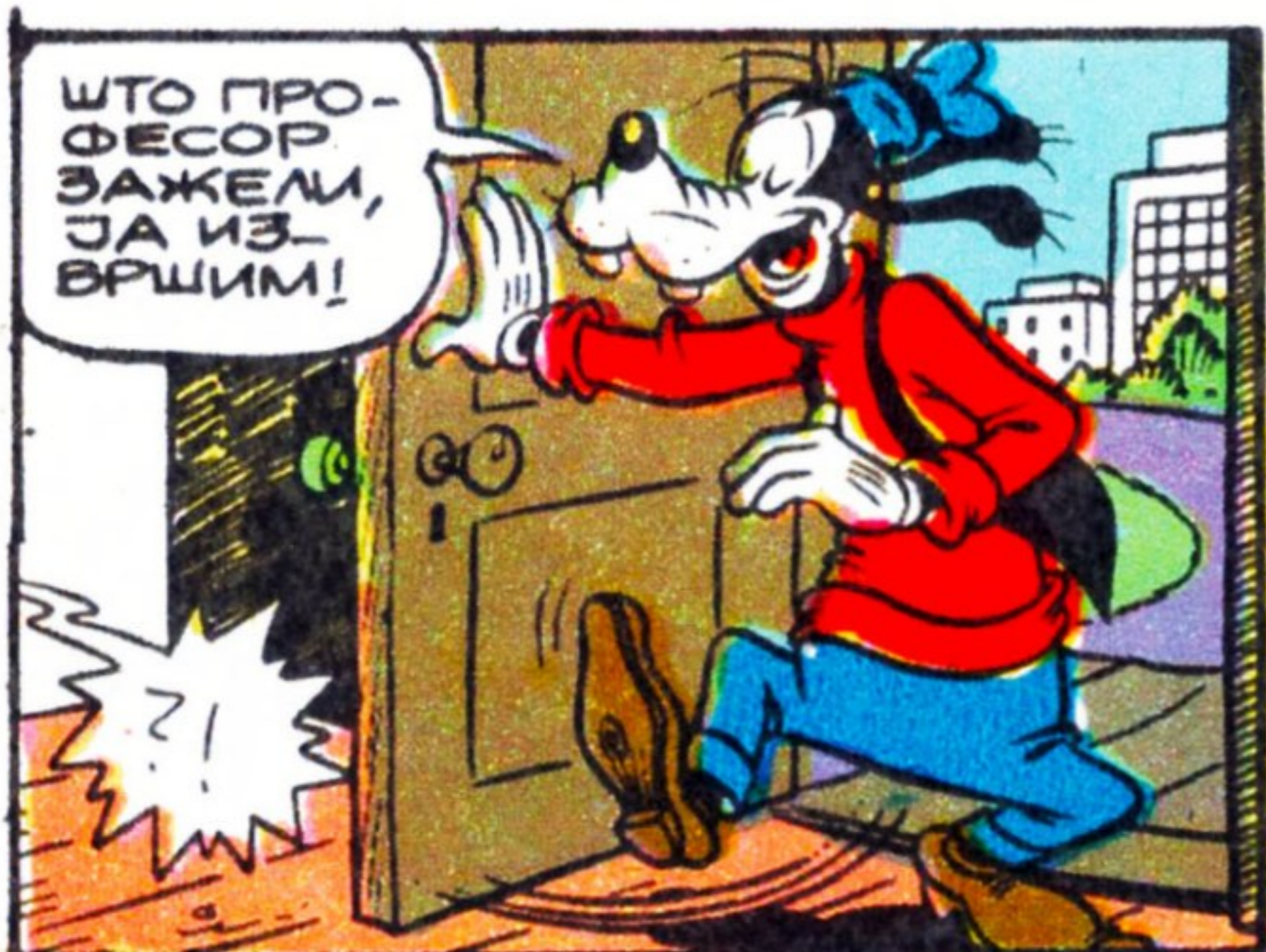
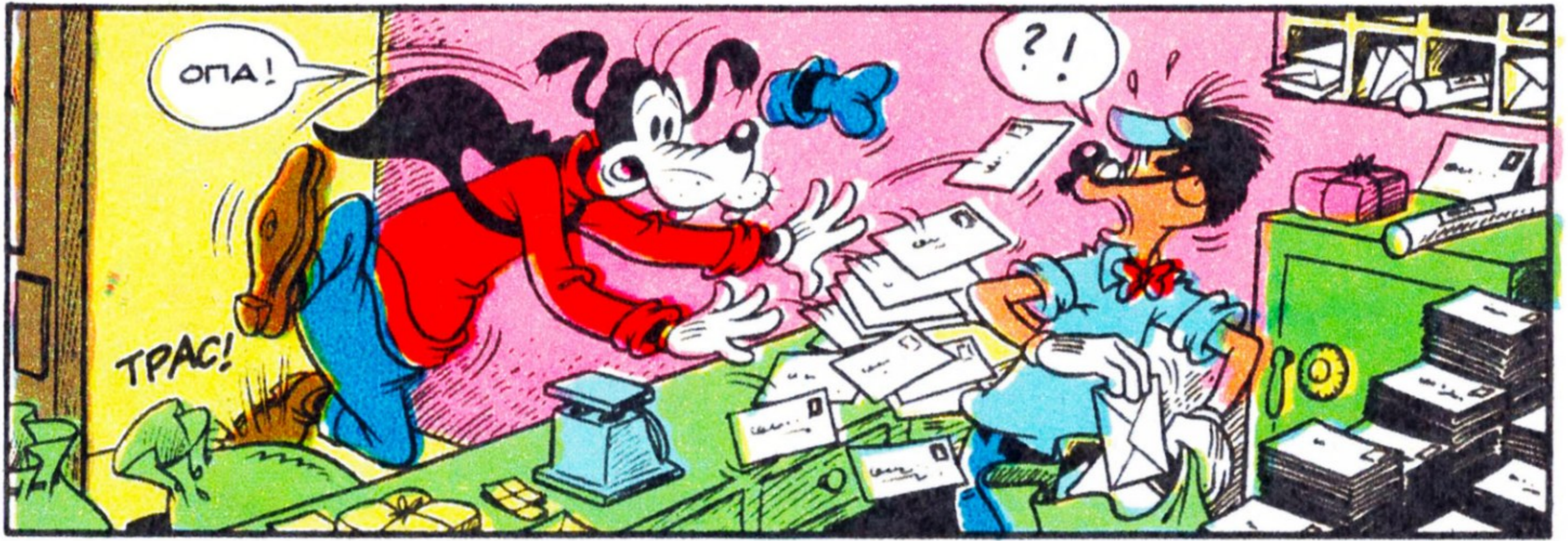

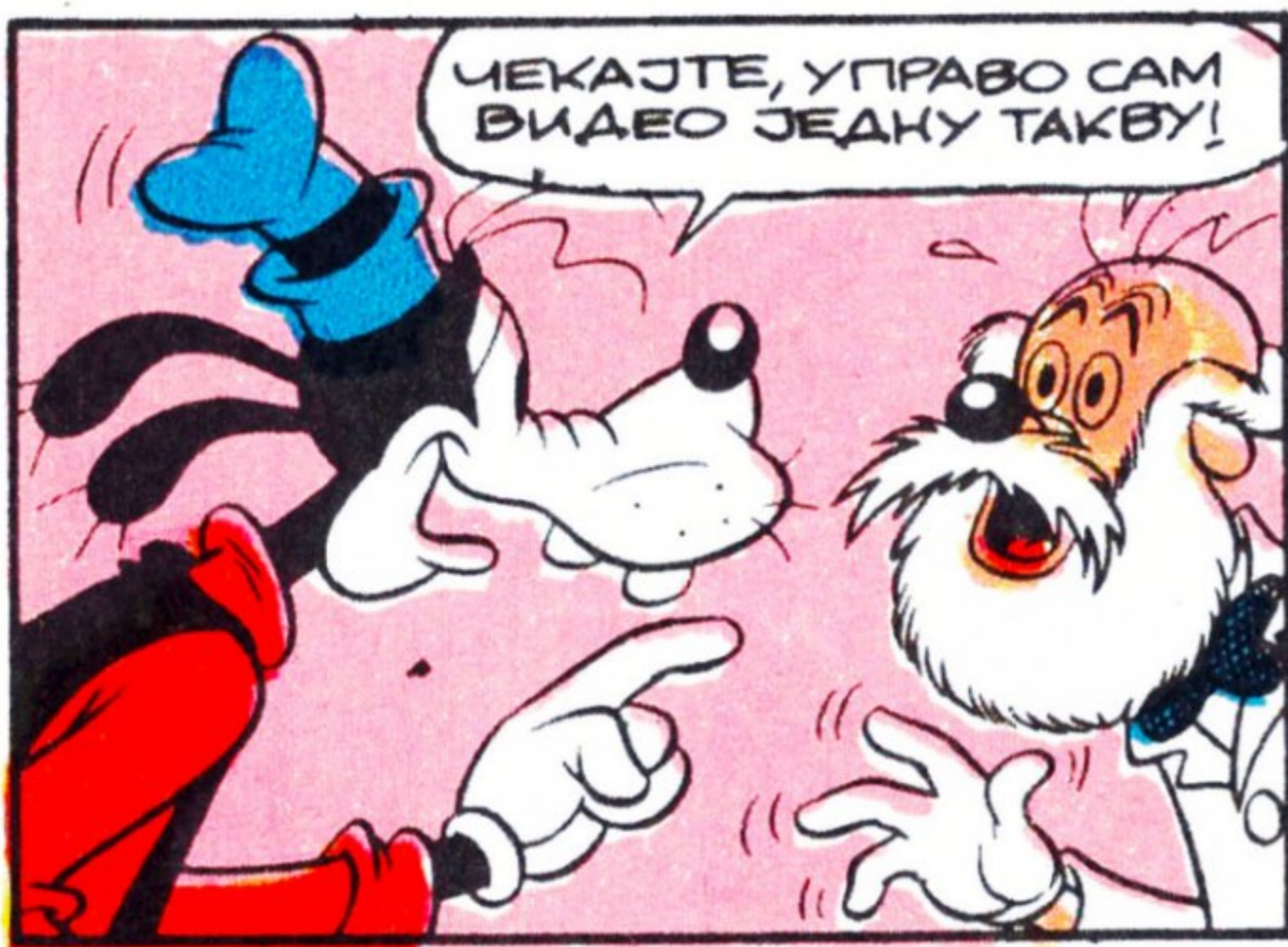
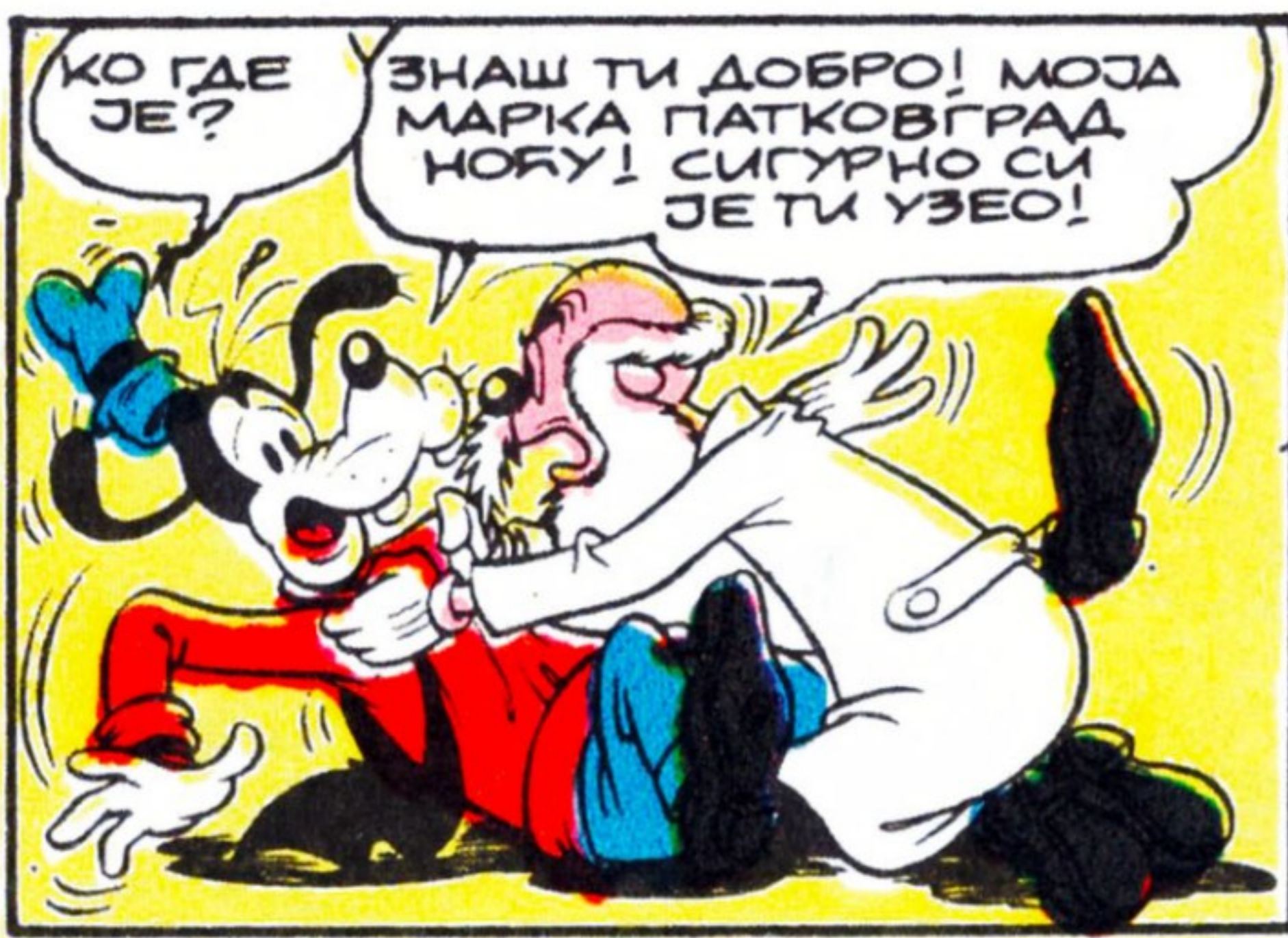

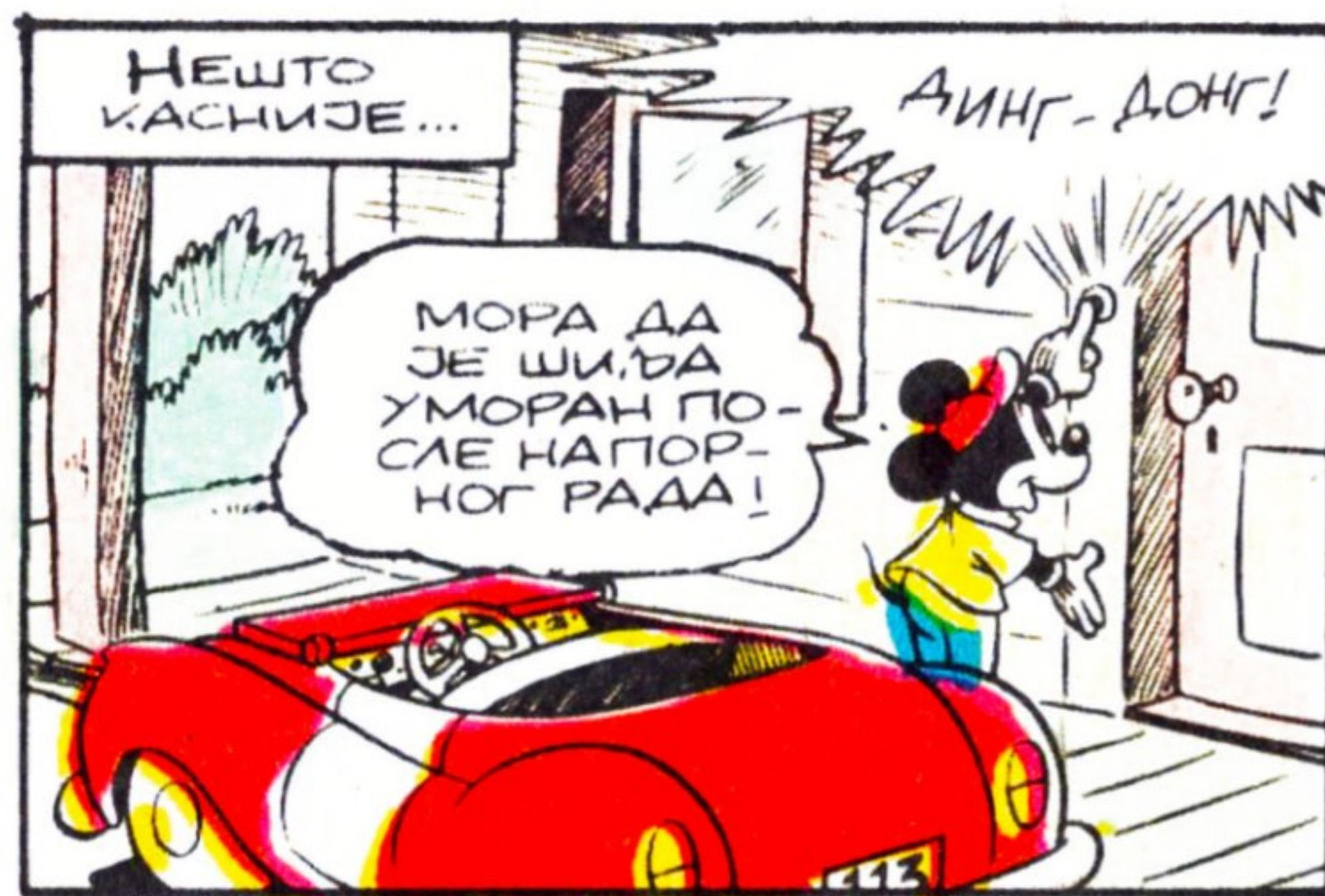
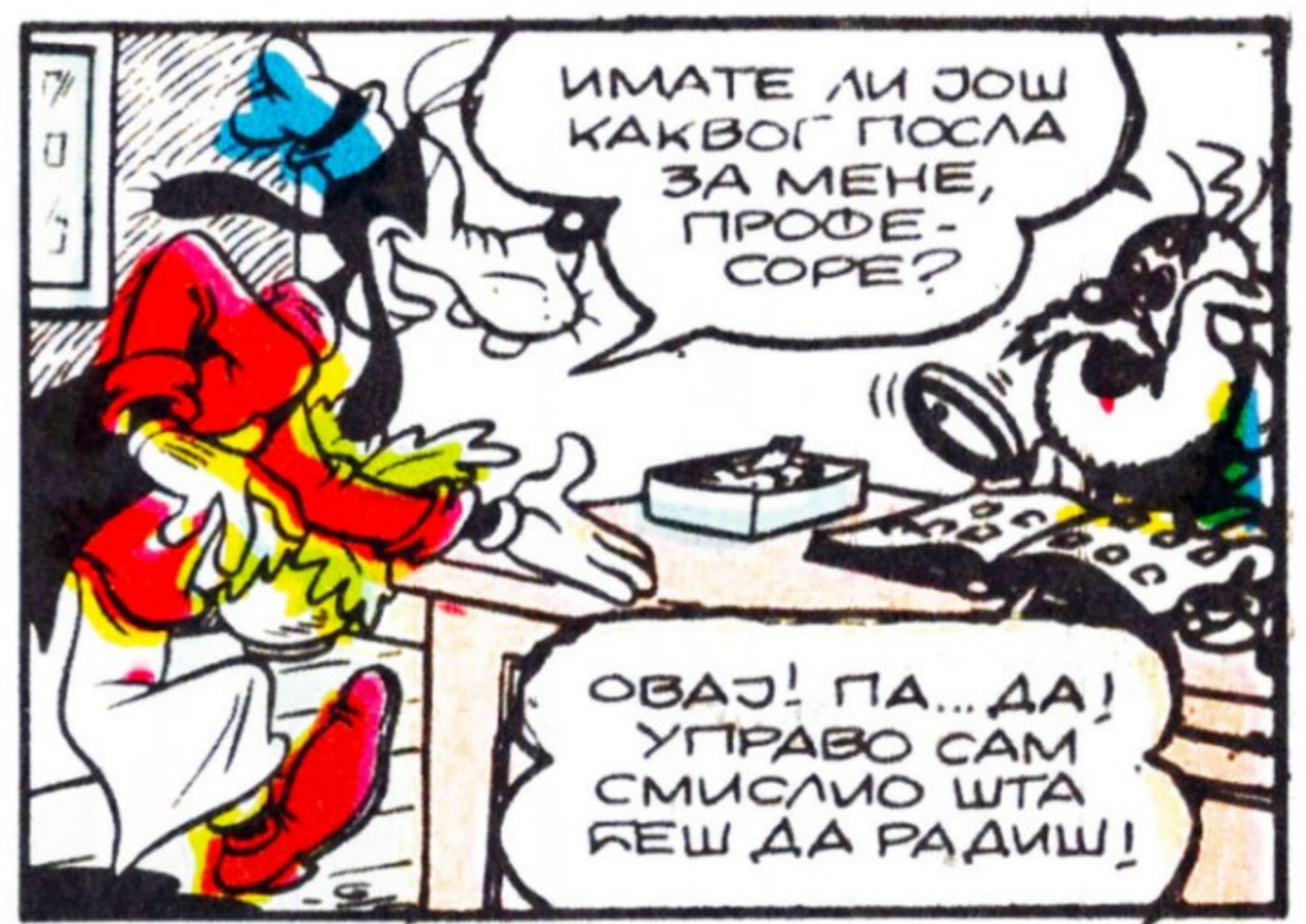

За сирејшне
руке

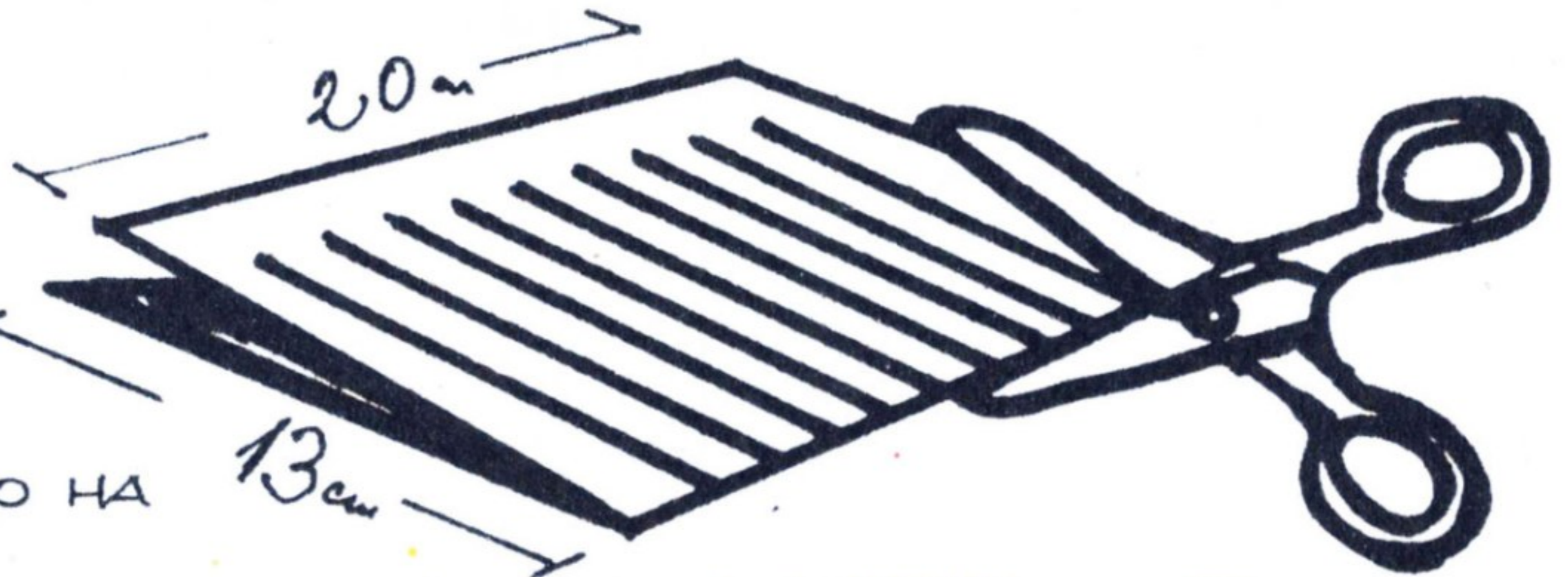

ПОТРЕБАН
МАТЕРИЈАЛ:
ПАПИР У БОЈИ
ИЛИ ХАМЕР
(КОЈИ БЕШ
САМ ОБОЈИТИ),
ЛЕПАК,
МАКАЗЕ,
ФЛОМАСТЕРИ
ИЛИ
БОЈИЦЕ.

Љивинка Јајатовић '86

ИСЕЦИ ДВА КОМАДА ПАПИРА ВЕЛИЧИНЕ 20x26 cm.

ЈЕДАН ПАПИР ПРЕСАВИЈ НА ПОДА И ЛЕЊИ-РОМ ИСЦРТАЈ 10 ЛИНИЈА НА РАЗМАКУ ОД 2cm (КАО НА ЦРТЕЖУ).

МАКАЗАМА ИСЕЦИ ТРАКЕ НА 4,5cm ОД ДРУГЕ ИВИЦЕ.

РАЗВИЈ ПАПИР, А КРАЈЕВЕ ЗАЛЕПИ.

РОЛНУ ПРОВУЦИ КРОЗ СРЕДИНУ ЛАМПИОНА.

ПРИЧВРСТИ ТРАКУ ОД ПАПИРА.

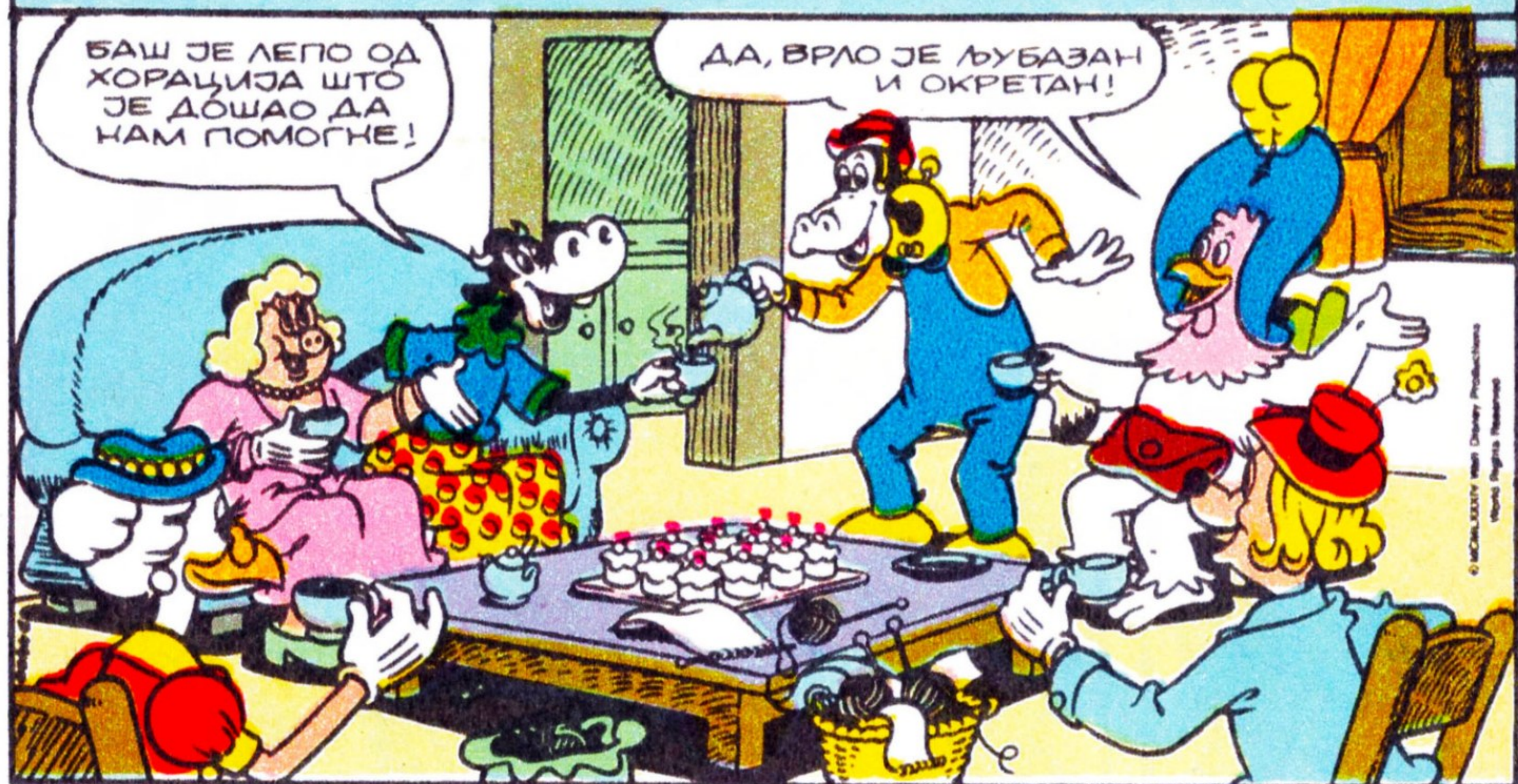
ДРУГИ ПАПИР САВИЈ У РОЛНУ.

ИЗБУШИ РУПЕ И КРОЗ ЊИХ ПРОВУЦИ УКРАСНЕ ТРАКЕ.

ДЕЛКА: ПОСЛЕДЊИ КОЛАЧ

А ТИ, КВОЦО, ХОБЕШ ЛИ ТИ ОВО ПОСЛЕДЊЕ ПАРЧЕ?

НЕ, ХВАЛА! СТВАРНО НЕ МОГУ!

А САД БИ МОГЛЕ ДА КРЕНЕМО! БАШ ЈЕ БИЛО ПРИЈАТНО!

ДА! ХВАЛА ТИ НА ГОСТОПРИМСТВУ И ЛЕПИМ КОЛАЧИМА!

БАО, ДЕВОЈКЕ! ВИДИМО СЕ ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ У ИСТОМ САСТАВУ!

БАО, БЕЛКА!

ХОРАЦИЈЕ, МНОГО ТИ ХВАЛА!

НЕМА НА ЧЕ-МУ, БЕЛКА!

ХАЈДЕ, ХОРАЦИЈЕ, ПОЈЕДИ ОВО ПАРЧЕ КОЛАЧА!

ХВАЛА ТИ, БЕЛКА! СТВАРНО НЕ МОГУ!

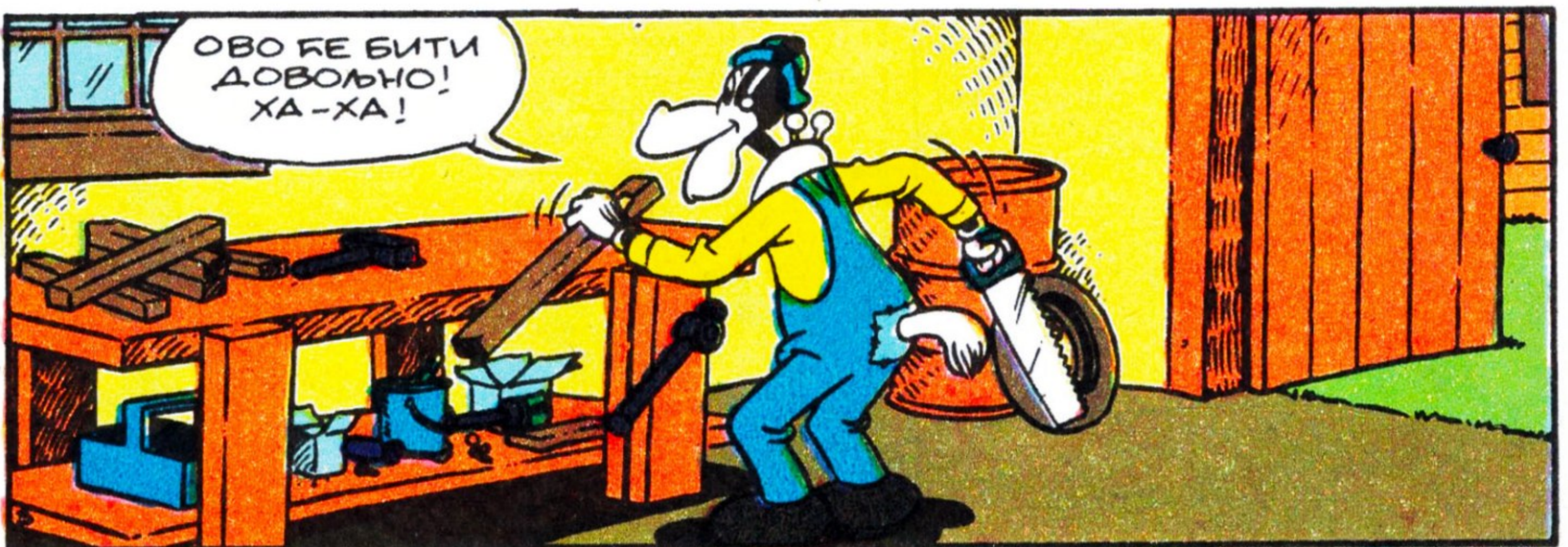
ИМАМ УТИСАК ДА БЕ ОВАЈ ПОСЛЕДЊИ КОЛАЧИЊ ОСТАТИ! И ЈА НЕ МОГУ ДА ГА ПОЈЕДЕМ!

А ТО СЕ РЕДОВНО ДЕШАВА! НИКО НЕ БЕ ДА ПОЈЕДЕ ПОСЛЕДЊИ КОЛАЧ!

МОЖДА ПОСТОЈИ НЕКО РЕШЕЊЕ, БЕЛКА?

МОРАЋУ ДА ГА ВАЏИМ!

ТУЖНИ ДЕДА МРАЗ

(СЦЕНА: НА ЛИСТОВИМА ШКОЛСКОГ БЛОКА НАЦРТАНЕ СУ ЈЕЛКЕ И ОНЕ СЕ НАЛАЗЕ У ПОЗАДИНИ. ПРЕДЊИ ДЕО „ПОЗОРНИЦЕ“, ИЗА КОГА СЕ НАЛАЗЕ ТУМАЧИ УЛОГА, ЗАКЛОЊЕН ЈЕ РАЗАПЕТИМ ПЛАТНОМ, ТАКО ДА СЕ ОНИ НЕ ВИДЕ, ВЕЋ САМО ЊИХОВЕ РУКЕ НА КОЈИМА СЕ НАЛАЗЕ ДЕДА МРАЗ И ДЕЧАК.)

- ДЕДА МРАЗ УЛАЗИ СА СТРАНЕ. ОГРОМНОМ МАРАМИЦОМ ПОВРЕМЕНО БРИШЕ ОЧИ. ШМРЧЕ ЈЕР С ВРЕМЕНА НА ВРЕМЕ БРИЗНЕ У ПЛАЧ.

ДЕДА МРАЗ:

Мудри људи кажу да је „свако ковач своје среће“. Причам ти причу! Када сам ја у питању, све се окреће наопачке. Ако ставим млеко да се смлачи, оно покипи, деци у вртићу поделим поклоне за оне у петом разреду, редовно касним да запакујем новогодишње пакетиће... Рецимо, кад сам био дете...

ДЕЧАК:

(ПОЈАВЉУЈЕ СЕ СА ДРУГЕ СТРАНЕ. ПРСНЕ У СМЕХ.)

- Свашта! Први пут чујем да је Деда Мраз био дете!

ДЕДА МРАЗ:

Него, шта! Нисам се, ваљда, родио овако стар!

ДЕЧАК:

Свеједно, не верујем да си био мали!

ДЕДА МРАЗ:

Кад сам ја био мали као ти... дакле, мрзовољан, сумњалица, спавалица и гладница, зевалица и зловољница...

ДЕЧАК:

Нисам ја ни зевалица ни зловољница!

ДЕДА МРАЗ:

Ма, није реч о теби. О мени је реч! Тада сам желео да будем много шта, али никако нисам хтео да будем оно што сам сада.

ДЕЧАК:

За шта си се школовао, то си и постао!

ДЕДА МРАЗ:

Е, није тачно! У питању је традиција моје породице. Мој отац је био Деда Мраз, и мој деда је био Деда Мраз, и мој чукун-деда је био Деда Мраз, и чукун-деда чукун-дединог чукин-деле био је Деда Мраз... Разумеш? Од како постојимо, ми смо Деда Мразеви. То постаје досадно.

ДЕЧАК:

Како ти може бити досадно да другима чиниш задовољство, да децу обрадујеш лепим поклонима. Сви те воле и сви те очекују са нестрпљењем.

ДЕДА МРАЗ:

У томе је проблем: зашто ме воле? Да ли ме воле због тога што ме воле, или ме воле због тога што им доносим поклоне.

ДЕЧАК:

Није важно. Важно је да те воле!

ДЕДА МРАЗ:

Да си на мом месту, било би ти важно. Као прво и као друго: ко ће мене да обрадује? Ко ће мени да донесе поклон?

ДЕЧАК:

Јао, да сам на твојем месту! Имаш вреће и вреће поклоне. Олабери који хоћеш!

ДЕДА МРАЗ:

Види се да си жутокљунац. Мораш још много да учиниш од живота или од мене! Да ли си било када чуо да посластичар једе колаче? Никада, разуме се! Или да се неко у фабрици чоколаде слади чоколадом? Никада! То ми је било јасно још када сам био

мали... Немој да се смејеш... дакле, када сам био мали, мој деда Деда Мраз, говорио ми је: „Твој задатак Деда Мраза је да будеш правичан Деда Мраз!“

ДЕЧАК:

Зар има и другачијих?

ДЕДА МРАЗ:

Као и свуда... Неки су наклоњени одличним ученицима, неки девојчицама са кикицама, неки... Али, у мојој породици сви су одувек били правични и прави Деда Мразеви... осим мене... (НАНОВО ГРУНЕ У ПЛАЧ). Мој деда Деда Мраз заборавио је само једну ствар. Заборавио је да ја не волим снег, да не подносим хладноћу, не волим санкање. Стално ми је хладно!

ДЕЧАК:

Чудно! Имаш топао одрвач и чизме, и лебеле рукавице и велику капу...

ДЕДА МРАЗ:

А нос! Мени се прво нос смрзне. А када се мени смрзне нос, смрзне ми се душа! Разумеш?

ДЕЧАК:

Не разумем да се некеме душа налази у носу!

ДЕДА МРАЗ:

Само зато што никада ниси пазио на часу када су се училе народне пословице. Зар ниси чуо: „Душа ми је на нос изашла?“ Ниси, наравно, јер си гада зевао кроз прозор или у ону из друге клупе... Све ја знам!

ДЕЧАК:

И баш зато је лепо бити Деда Мраз!

ДЕДА МРАЗ:

Али, ја сам неприлагођени Деда Мраз! Знаш ли шта све ја у животу нисам видео зато што сам Деда Мраз?

ДЕЧАК:

Немам појма!

ДЕДА МРАЗ:

На пример... На пример, никада нисам видео птице селнице... Јесте, а-ха! Ни ласте... Ни врапце, а да ти не причам о пролећу или кнедлама од шљива. Када ја делим поклоне, врапцима је хладно! Завуку се под

ИЛУСТРОВАО БРАНА ЈОВАНОВИЋ

стрехе. Утуткају се и спавају! Осим тога, њих и нема на списку за добијање поклоне.

ДЕЧАК:

Па, што ти не направиш нови списак?

ДЕДА МРАЗ:

Од Деда Мраза се очекује да се понаша у складу са понашањем Деда Мраза.

ДЕЧАК:

Моја учитељица каже да се људи мењају.

ДЕДА МРАЗ:

Људи се мењају, али се не мењају Деда Мразеви. Кад бих могао да се мењам, знаш шта бих најрадије био?

ДЕЧАК:

Шта?

ДЕДА МРАЗ:

Дечак!

ДЕЧАК:

Ма немој! Мислиш ли да је лако бити дечак! Узми за пример мене: тата каже: „Буди добар ђак, можда ћеш градити мостове“. Добро, бићу добар ђак, можда ћу градити мостове. Мама каже: „Редовно вежбај клавир, можда ћеш постати пијаниста“. У реду, вежбај клавир, можда ћу постати пијаниста. Деда ми шапуће: „Гледај своја посла, мали, и шутирај лопту! Ко зна какав фудбалер у теби чучи!“ Нека му буде, шутирам лопту, ко зна какав фудбалер у мени чучи. Бака маше главом и каже: „Пиши ти, дете, пиши, можда ћеш постати књижевник!“ И ја пишем, пишем... Разумеш, појма немам шта ћу бити! А ти си одмалена био сигуран да ћеш постати Деда Мраз. Лако је теби!

ДЕДА МРАЗ:

Уколико хоћеш мој савет, даћу ти га бесплатно: постани оно што желиш.

ДЕЧАК:

Знаш ли шта бих ја желео да postanем?

ДЕДА МРАЗ:

Шта?

ДЕЧАК:

Деда Мраз.
(ДЕДА МРАЗ СЕ ОБИСНЕ ДЕЧАКУ О ВРАТ И, ПРСНУВШИ У СМЕХ, НАПУСТИ С ЊИМ СЦЕНУ.)

к р а ј

ДЕДА МРАЗ:

У томе је проблем: зашто ме воле?
Да ли ме воле због тога што ме воле,
или ме воле због тога што им
доносим поклоне.

ДЕЧАК:

Није важно. Важно је да те воле!

ДЕДА МРАЗ:

Да си на мом месту, било би ти
важно. Као прво и као друго: ко ће
мене да обрадује? Ко ће мени да
донесе поклон?

ДЕЧАК:

Јао, да сам на твом месту! Имаш
вреће и вреће поклона. Одабери који
хоћеш!

ДЕДА МРАЗ:

Види се да си жутокљунац. Мораш
још много да учини од живота или од
мене! Да ли си било када чуо да
посластичар једе колаче? Никада,
разуме се! Или да се неко у фабрици
чоколаде слади чоколадом? Никада!
То ми је било јасно још када сам био

мали... Немој да се смејеш... дакле,
када сам био мали, мој деда Деда
Мраз, говорио ми је: „Твој задатак
Деда Мраза је да будеш правичан
Деда Мраз!”

ДЕЧАК:

Зар има и другачијих?

ДЕДА МРАЗ:

Као и свуда... Неки су наклоњени
одличним ученицима, неки
девојчицама са кикицама, неки... Али,
у мојој породици сви су одувек били
правични и прави Деда Мразеви...
осим мене... (НАНОВО ГРУНЕ У
ПЛАЧ). Мој деда Деда Мраз
заборавио је само једну ствар.
Заборавио је да ја не волим снег, да
не подносим хладноћу, не волим
санкање. Стално ми је хладно!

ДЕЧАК:

Чудно! Имаш топао огртач и чизме, и
дебеле рукавице и велику капу...

ДЕДА МРАЗ:

А нос! Мени се прво нос смрзне. А
када се мени смрзне нос, смрзне ми се
душа! Разумеш?

ДЕЧАК:

Не разумем да се некоме душа налази у носу!

ДЕДА МРАЗ:

Само зато што никада ниси пазио на часу када су се училе народне пословице. Зар ниси чуо: „Душа ми је на нос изашла?“ Ниси, наравно, јер си тада зевао кроз прозор или у ону из друге клупе... Све ја знам!

ДЕЧАК:

И баш зато је лепо бити Деда Мраз!

ДЕДА МРАЗ:

Али, ја сам неприлагођени Деда Мраз! Знаш ли шта све ја у животу нисам видео зато што сам Деда Мраз?

ДЕЧАК:

Немам појма!

ДЕДА МРАЗ:

На пример... На пример, никада нисам видео птице селнице... Јесте, а-ха! Ни ласте... Ни врапце, а да ти не причам о пролећу или кнедлама од шљива. Када ја делим поклоне, врапцима је хладно! Завуку се под

ИЛУСТРОВАО БРАНА ЈОВАНОВИЋ

стрехе. Утуткају се и спавају! Осим тога, њих и нема на списку за добијање поклоне.

ДЕЧАК:

Па, што ти не направиш нови списак?

ДЕДА МРАЗ:

Од Деда Мраза се очекује да се понаша у складу са понашањем Деда Мраза.

ДЕЧАК:

Моја учитељица каже да се људи мењају.

ДЕДА МРАЗ:

Људи се мењају, али се не мењају Деда Мразеви. Кад бих могао да се мењам, знаш шта бих најрадије био?

ДЕЧАК:

Шта?

ДЕДА МРАЗ:

Дечак!

ДЕЧАК:

Ма немој! Мислиш ли да је лако бити дечак! Узми за пример мене: тата каже: „Буди добар ђак, можда ћеш градити мостове“. Добро, бићу добар ђак, можда ћу градити мостове. Мама каже: „Редовно вежбај клавир, можда ћеш постати пијаниста“. У реду, вежбај клавир, можда ћу постати пијаниста. Деда ми шапуће: „Гледај своја посла, мали, и шутирај лопту! Ко зна какав фудбалер у теби чучи!“ Нека му буде, шутирај лопту, ко зна какав фудбалер у мени чучи. Бака маше главом и каже: „Пиши ти, дете, пиши, можда ћеш постати књижевник!“ И ја пишем, пишем... Разумеш, појма немам шта ћу бити! А ти си одмалена био сигуран да ћеш постати Деда Мраз. Лако је теби!

ДЕДА МРАЗ:

Уколико хоћеш мој савет, даћу ти га бесплатно: постанни оно што желиш.

ДЕЧАК:

Знаш ли шта бих ја желео да postanем?

ДЕДА МРАЗ:

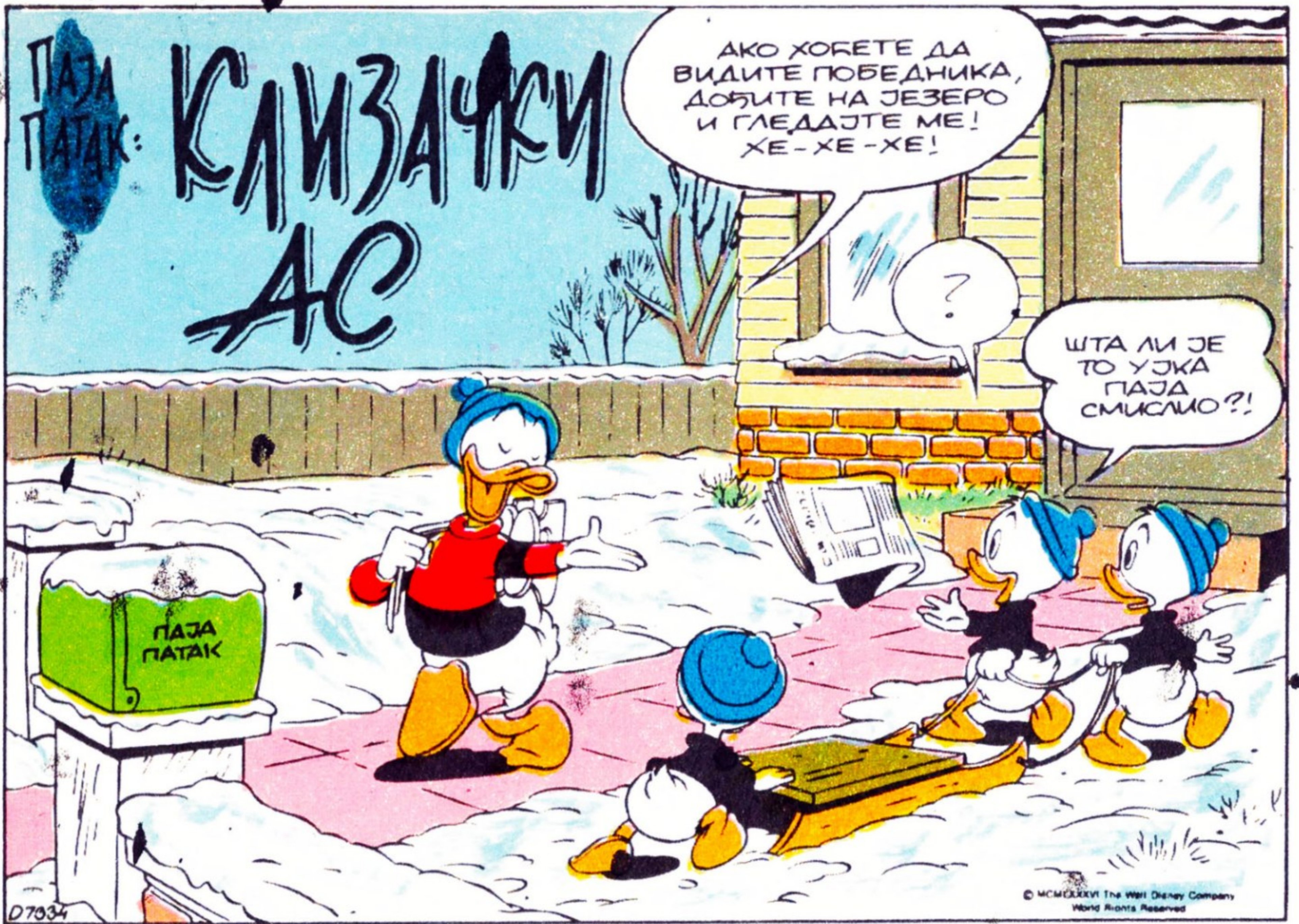
Шта?

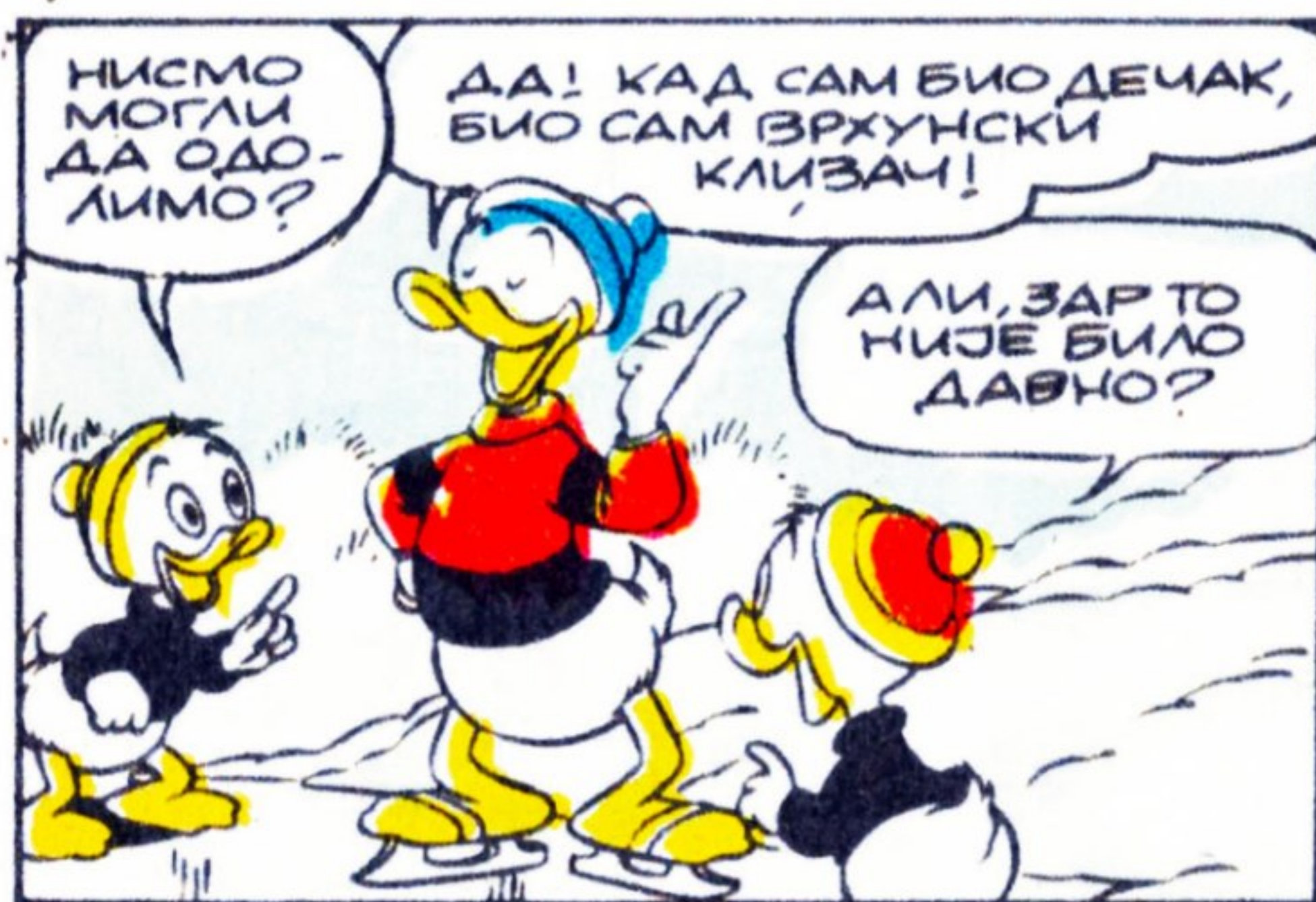
ДЕЧАК:

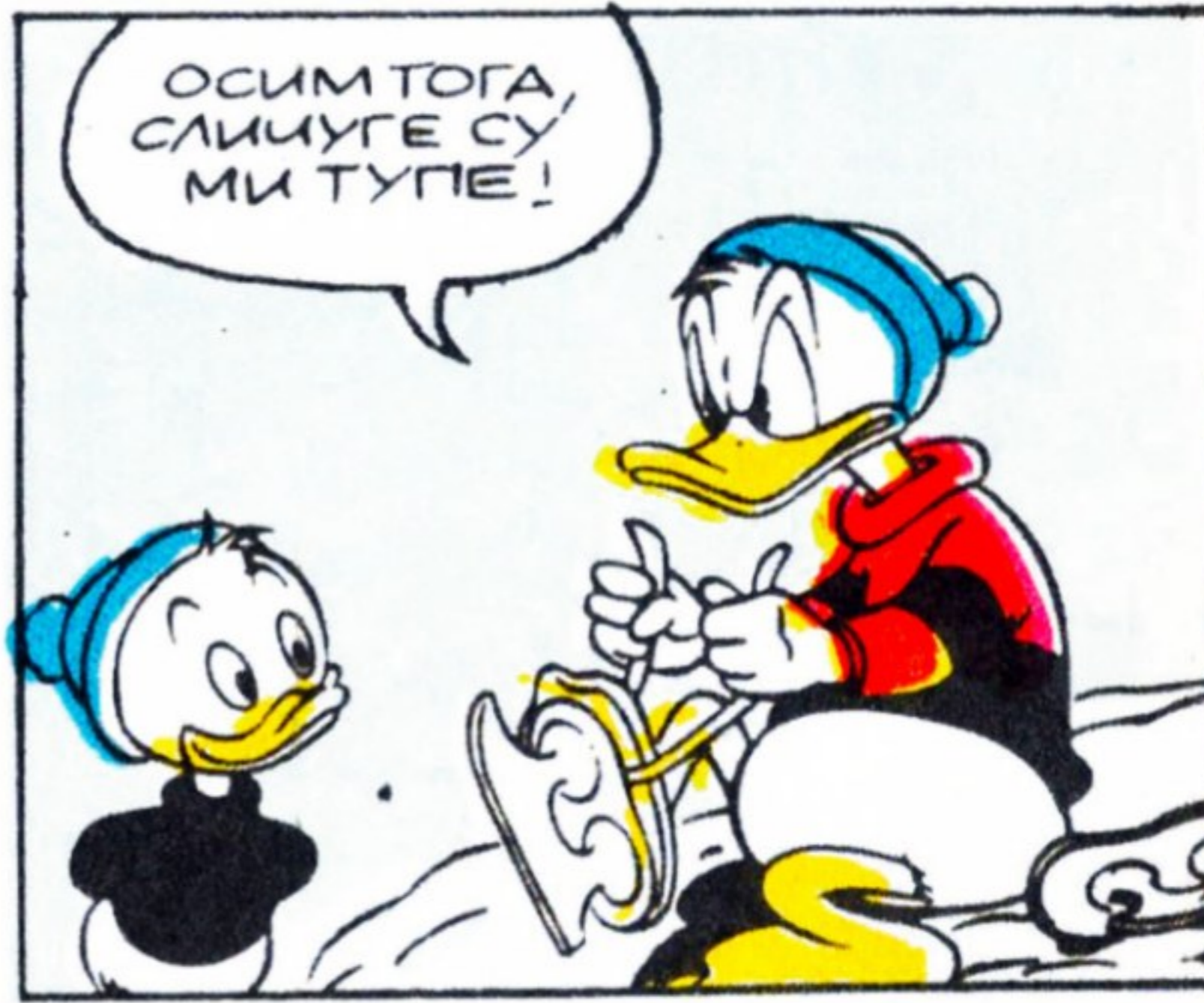
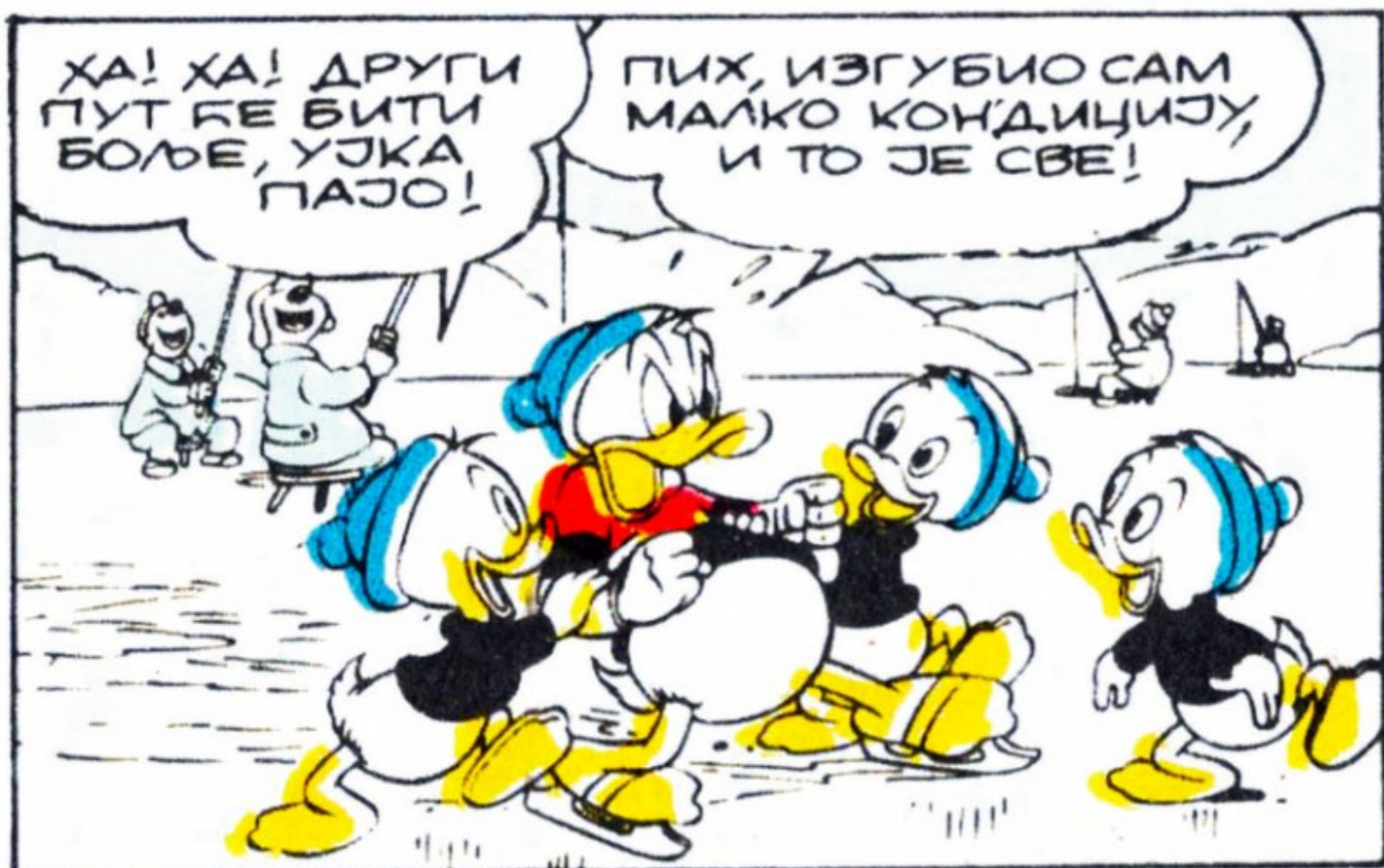
Деда Мраз!

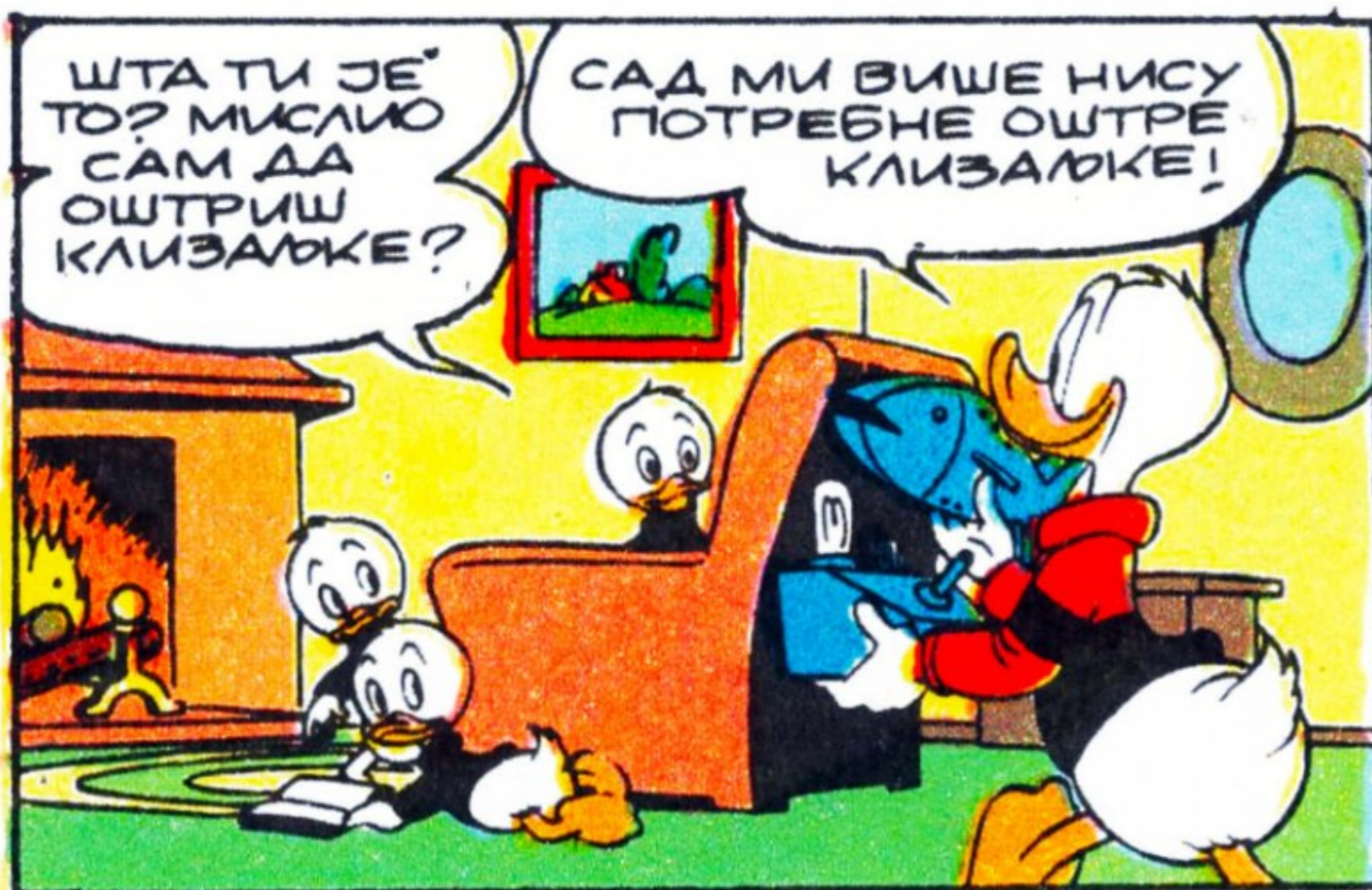
(ДЕДА МРАЗ СЕ ОБИСНЕ ДЕЧАКУ О ВРАТ И, ПРСНУВШИ У СМЕХ, НАПУСТИ С ЊИМ СЦЕНУ.)

к р а ј

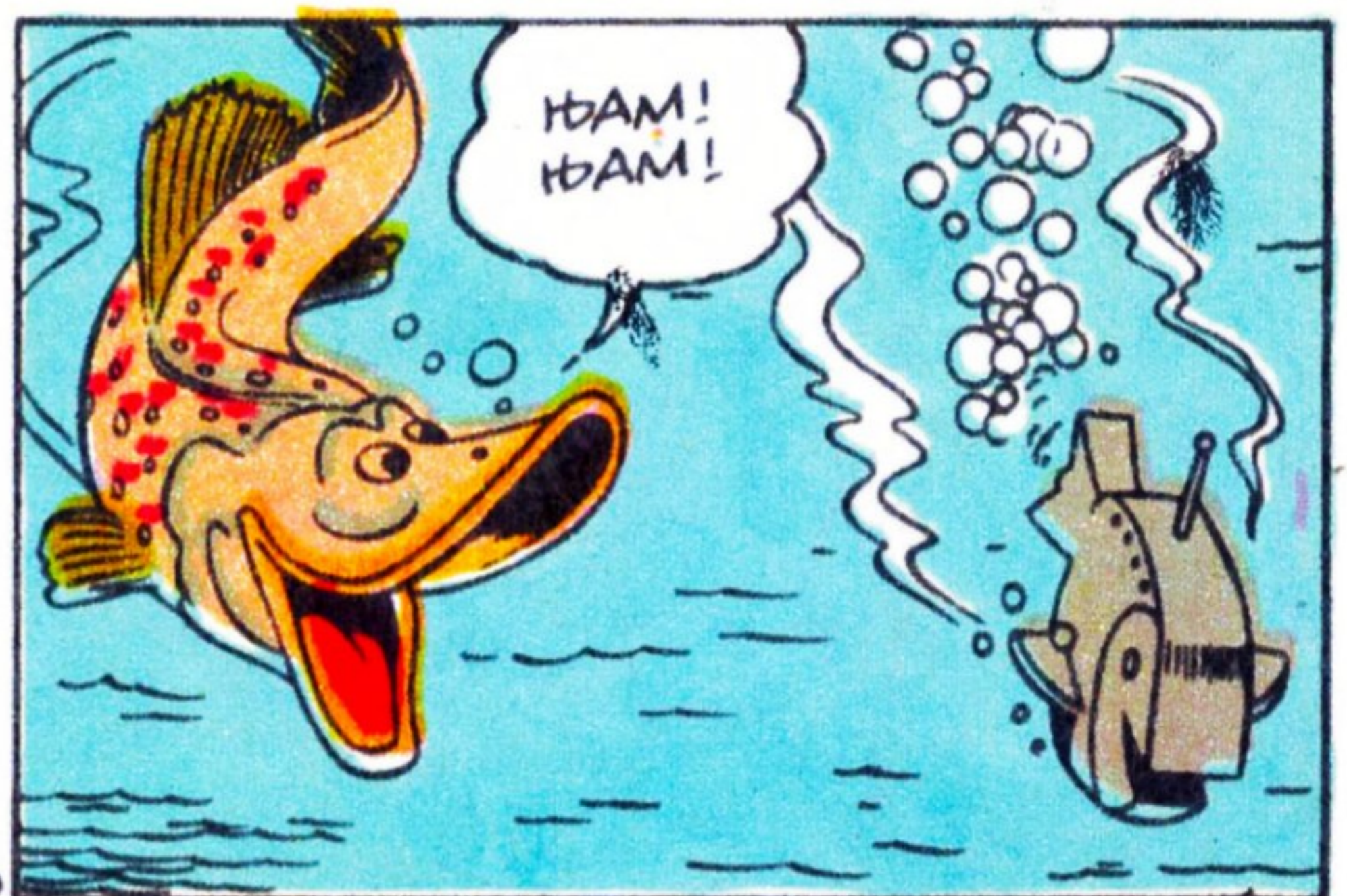
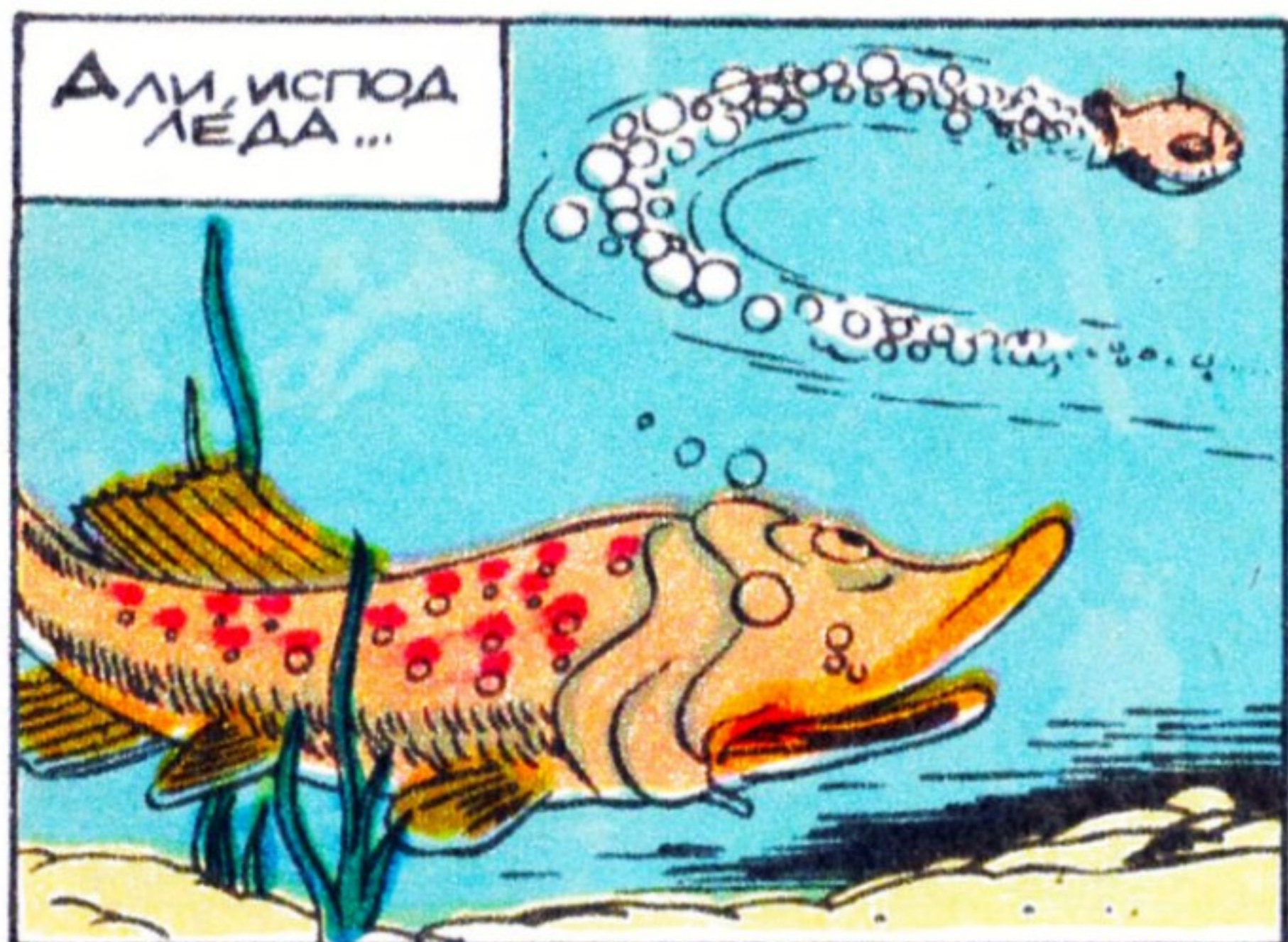
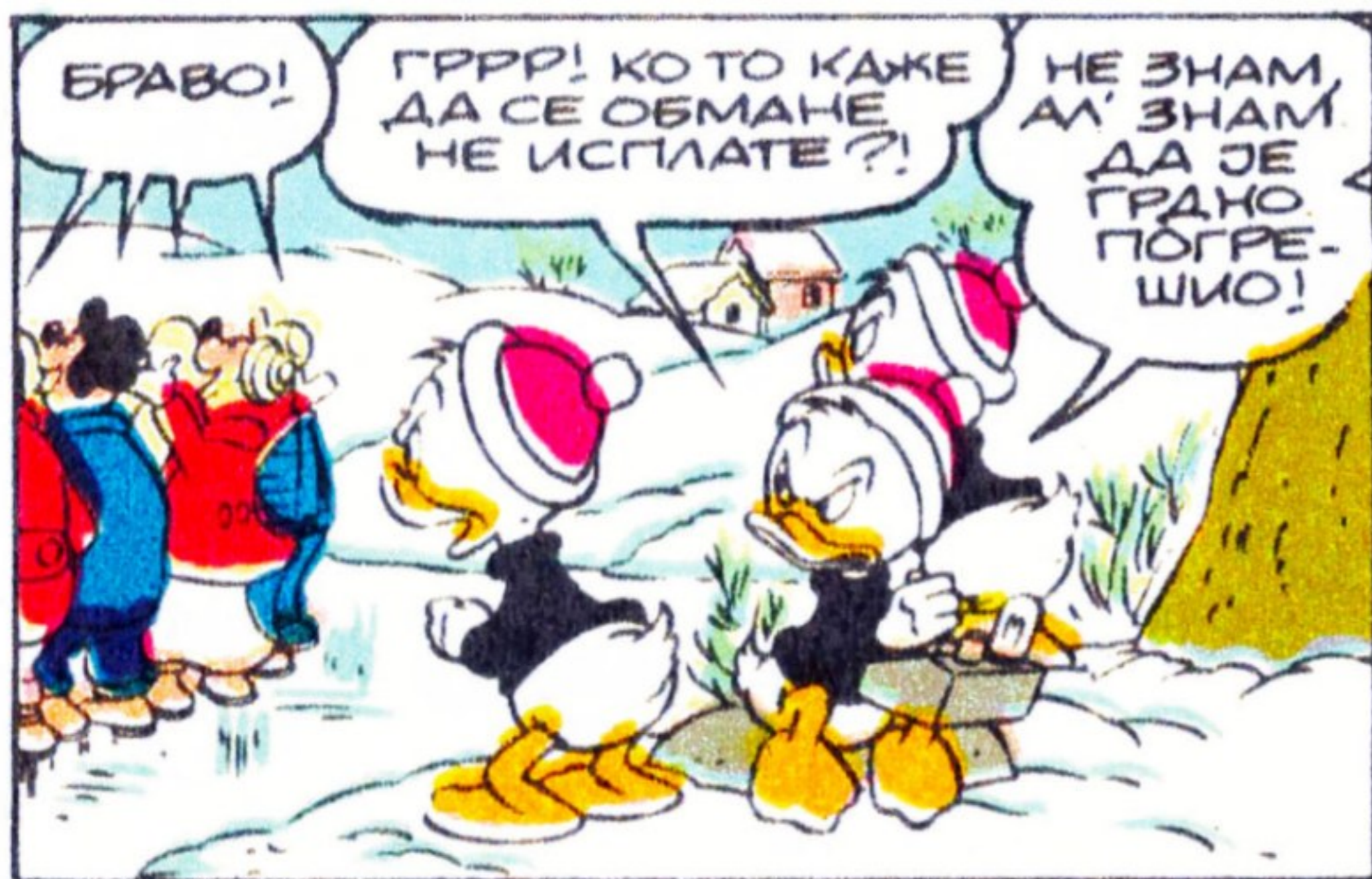
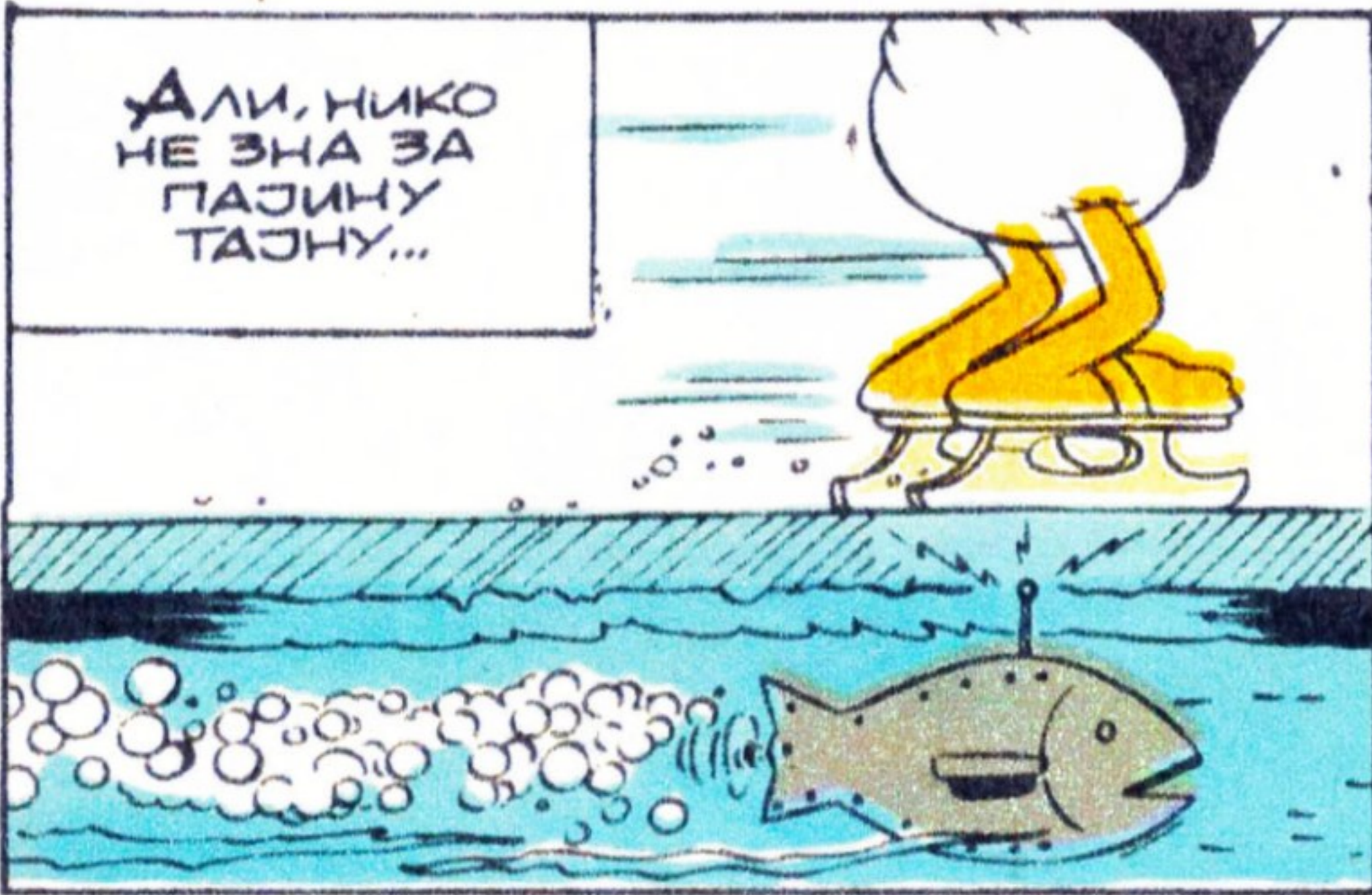

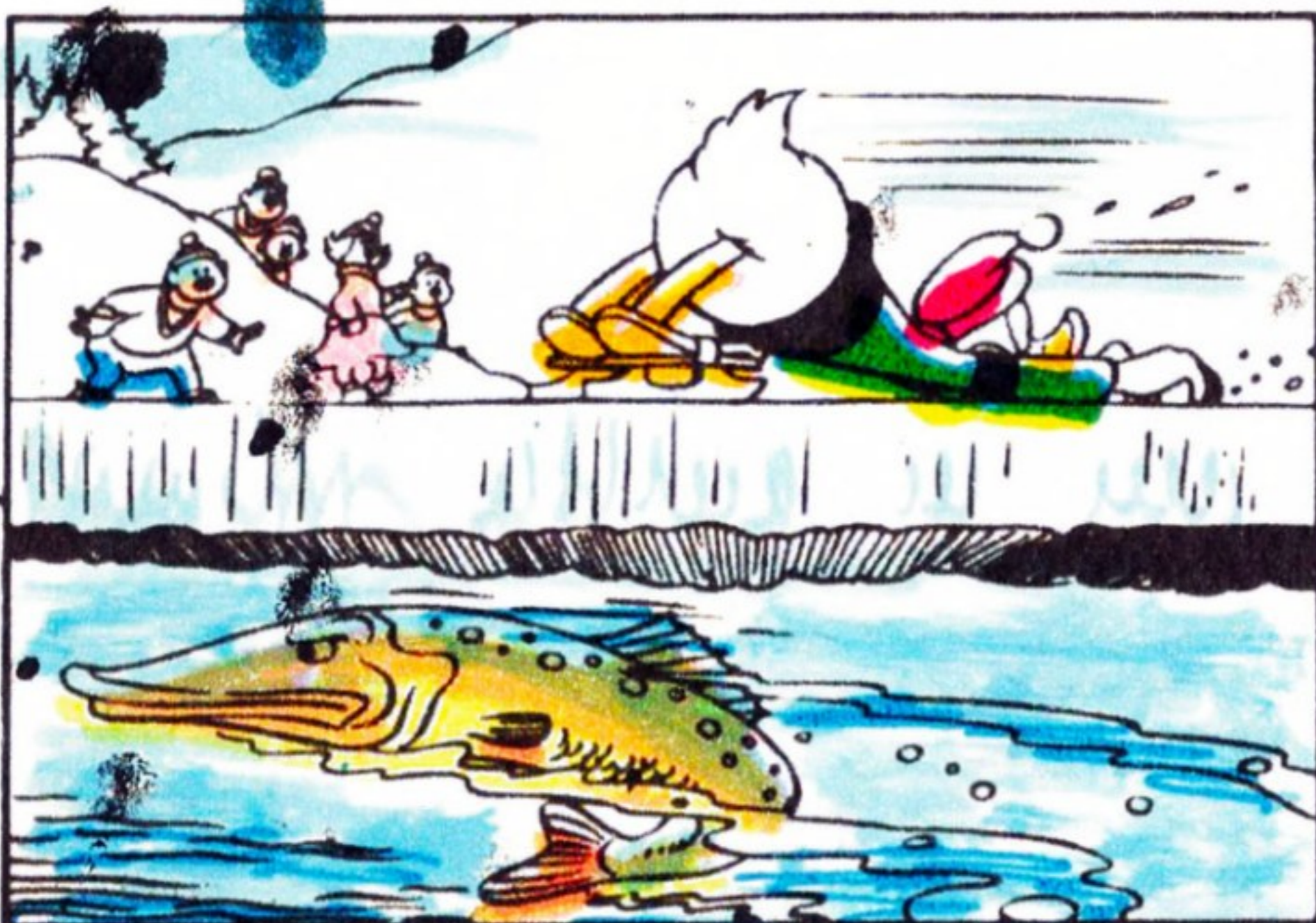
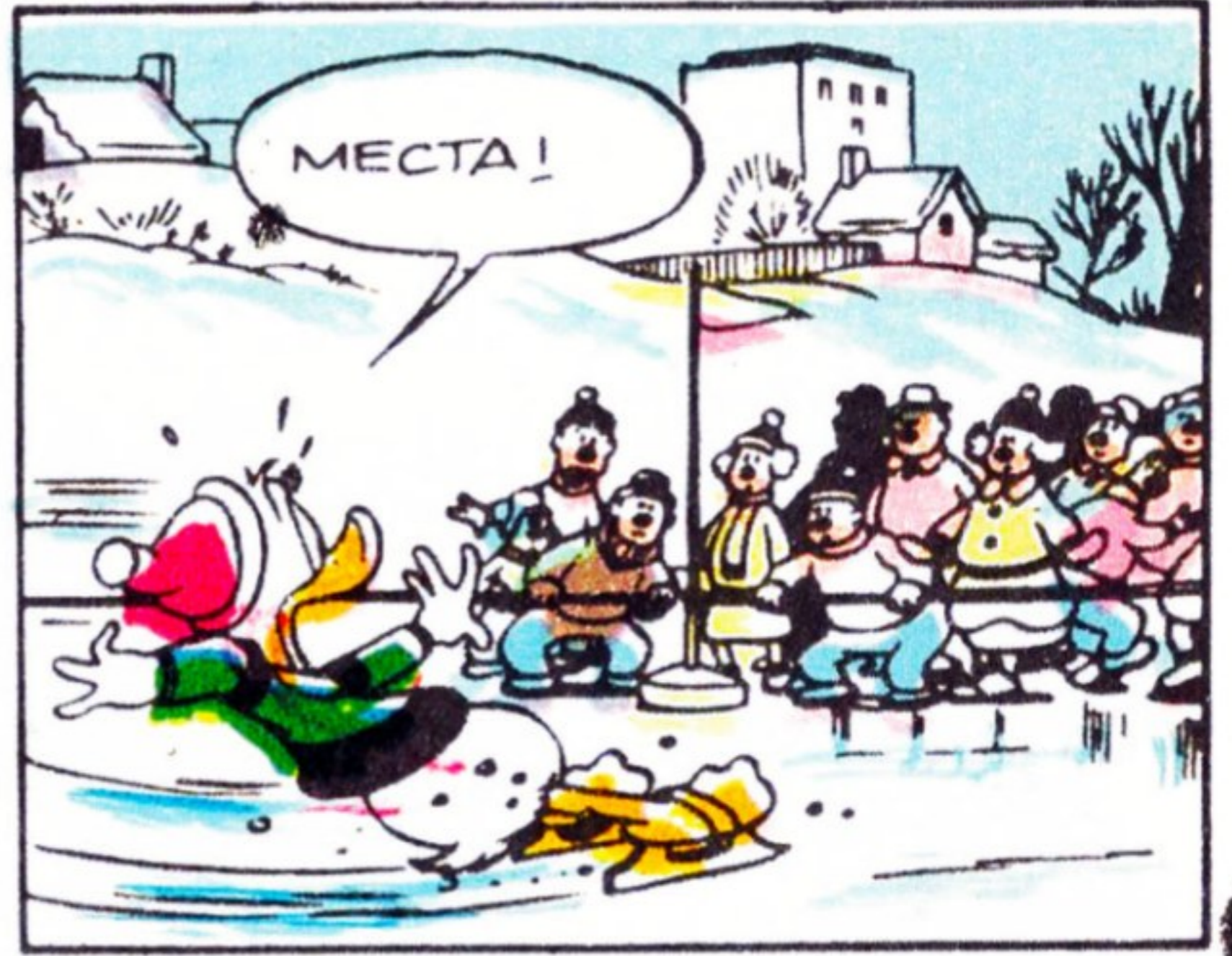
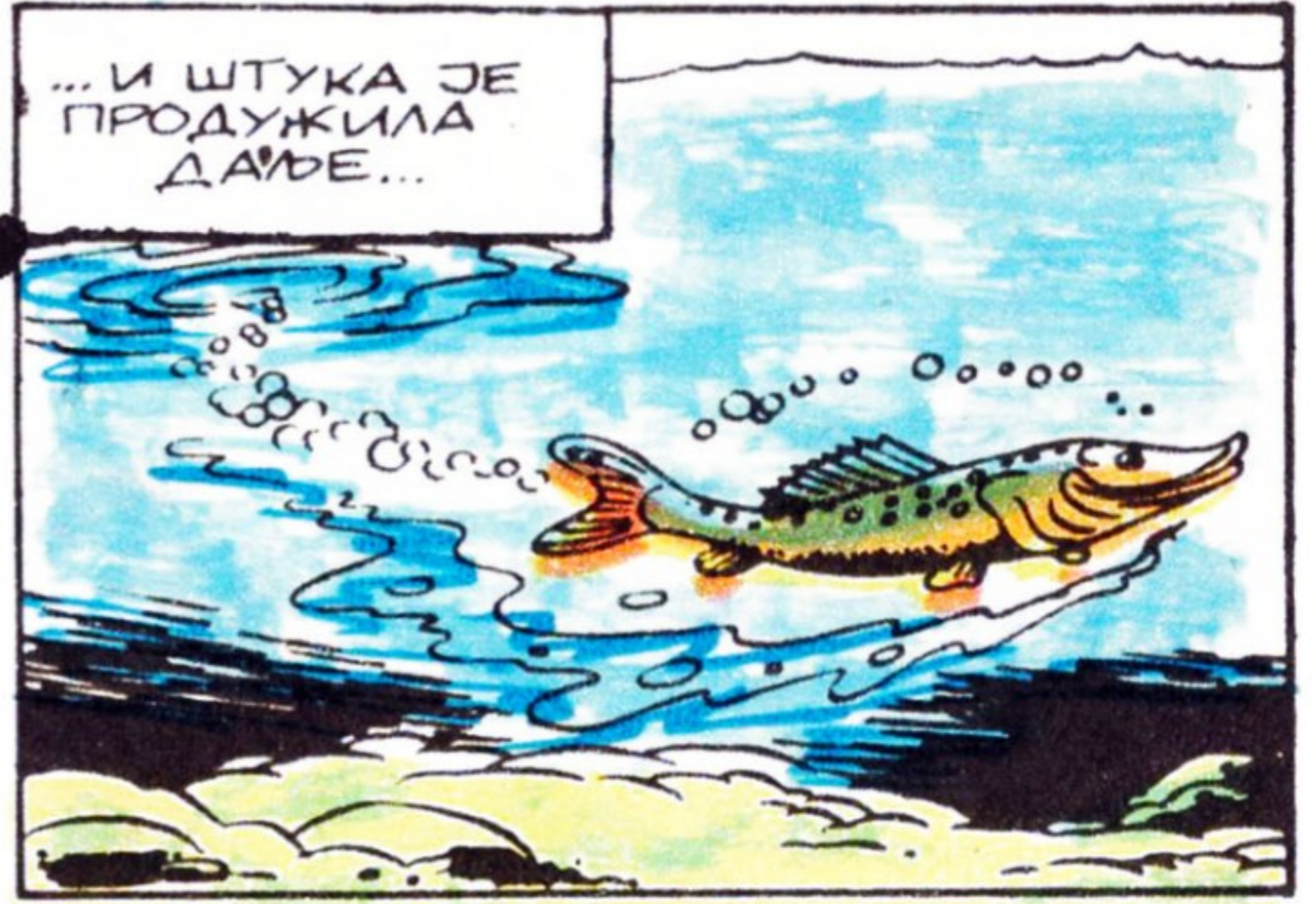
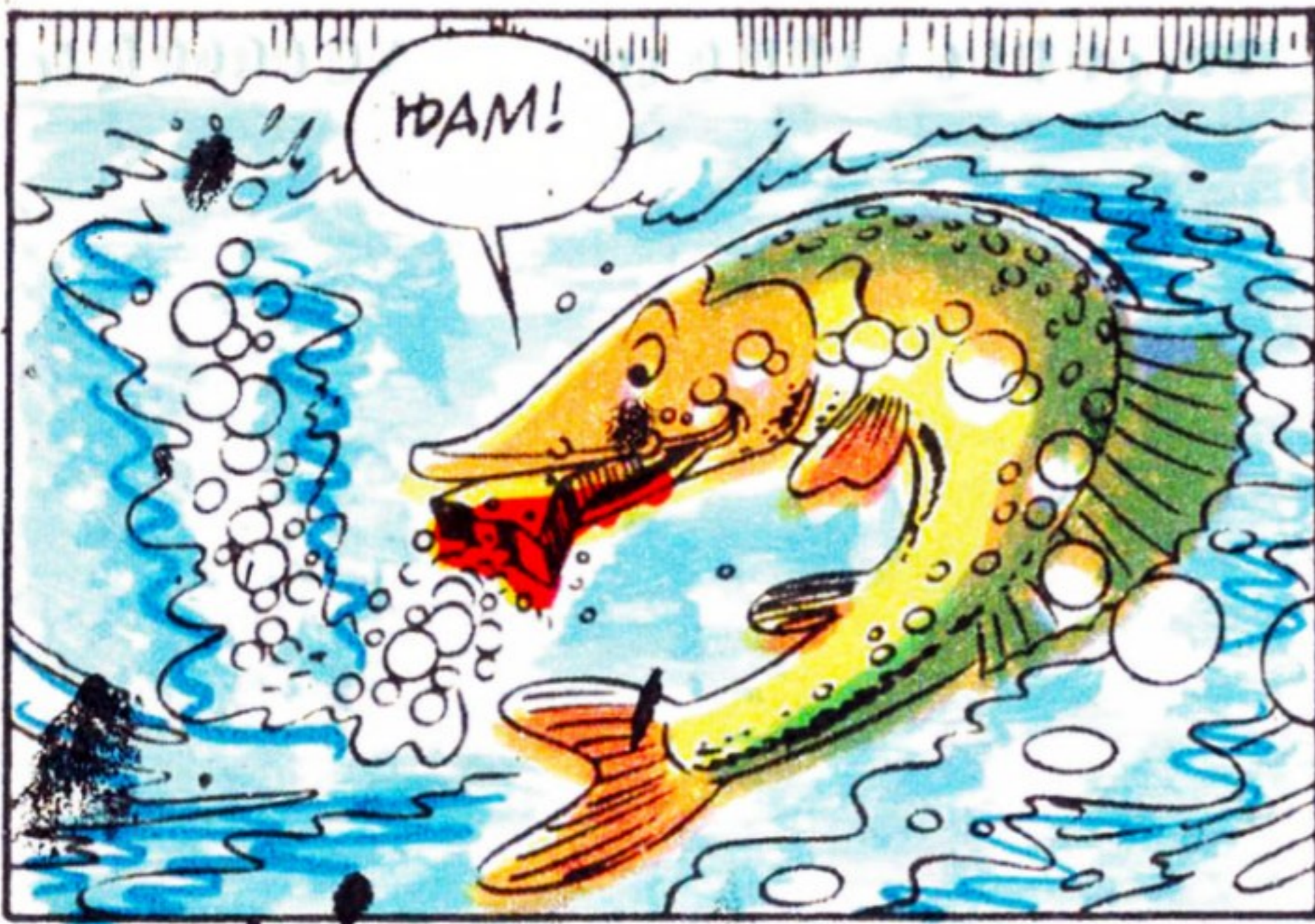

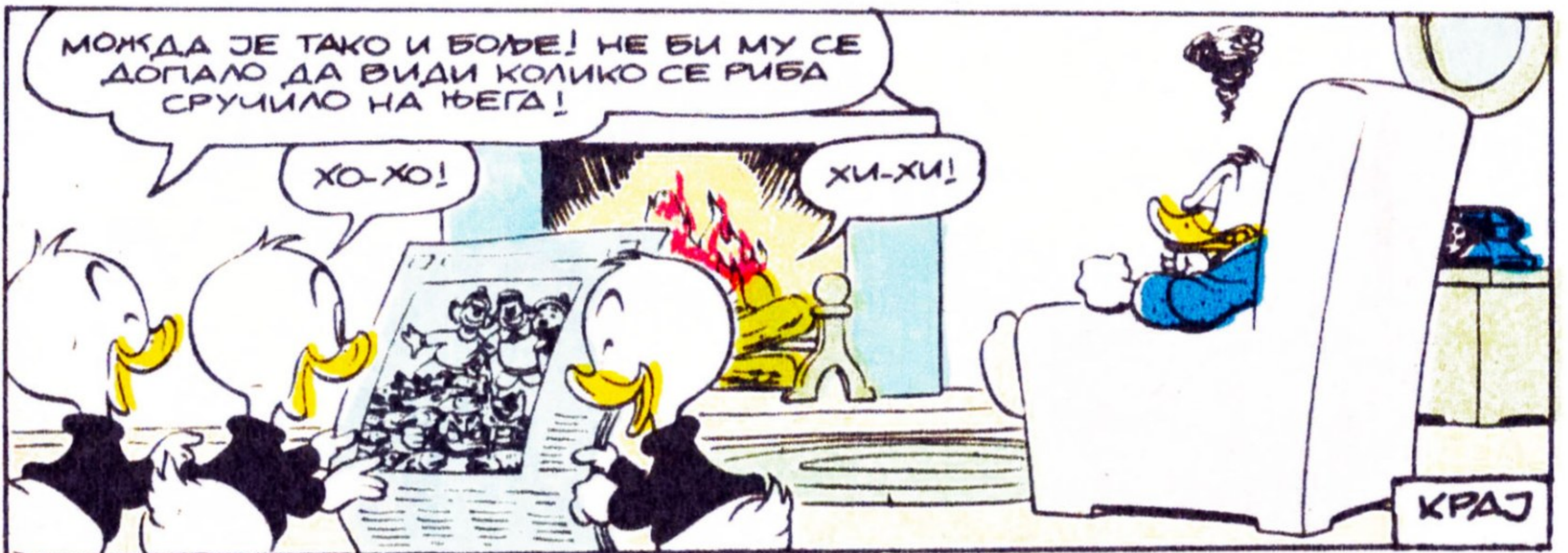
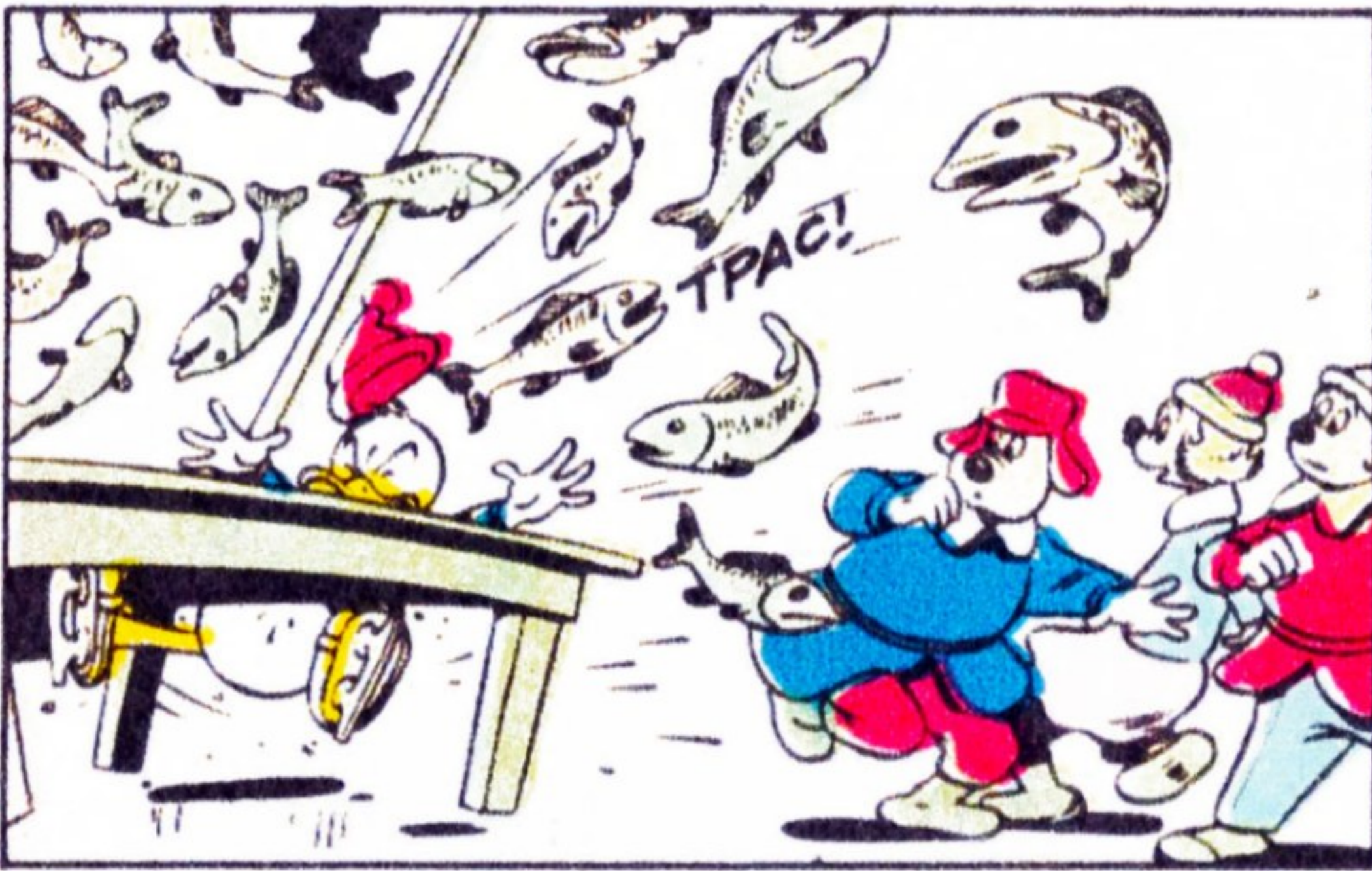

МЛАДИ
ИЗВИБАЧИ:

КОРИСНА КЊИГА

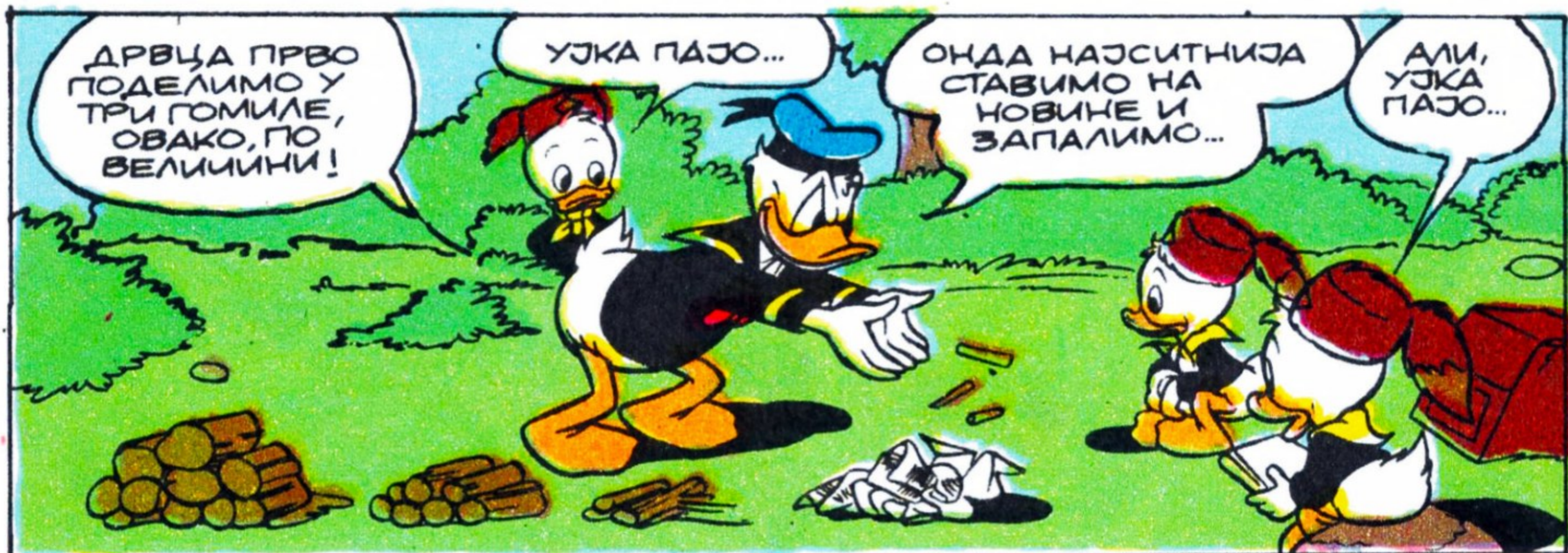
© MCMXXXIII Walt Disney Productions
World Rights Reserved

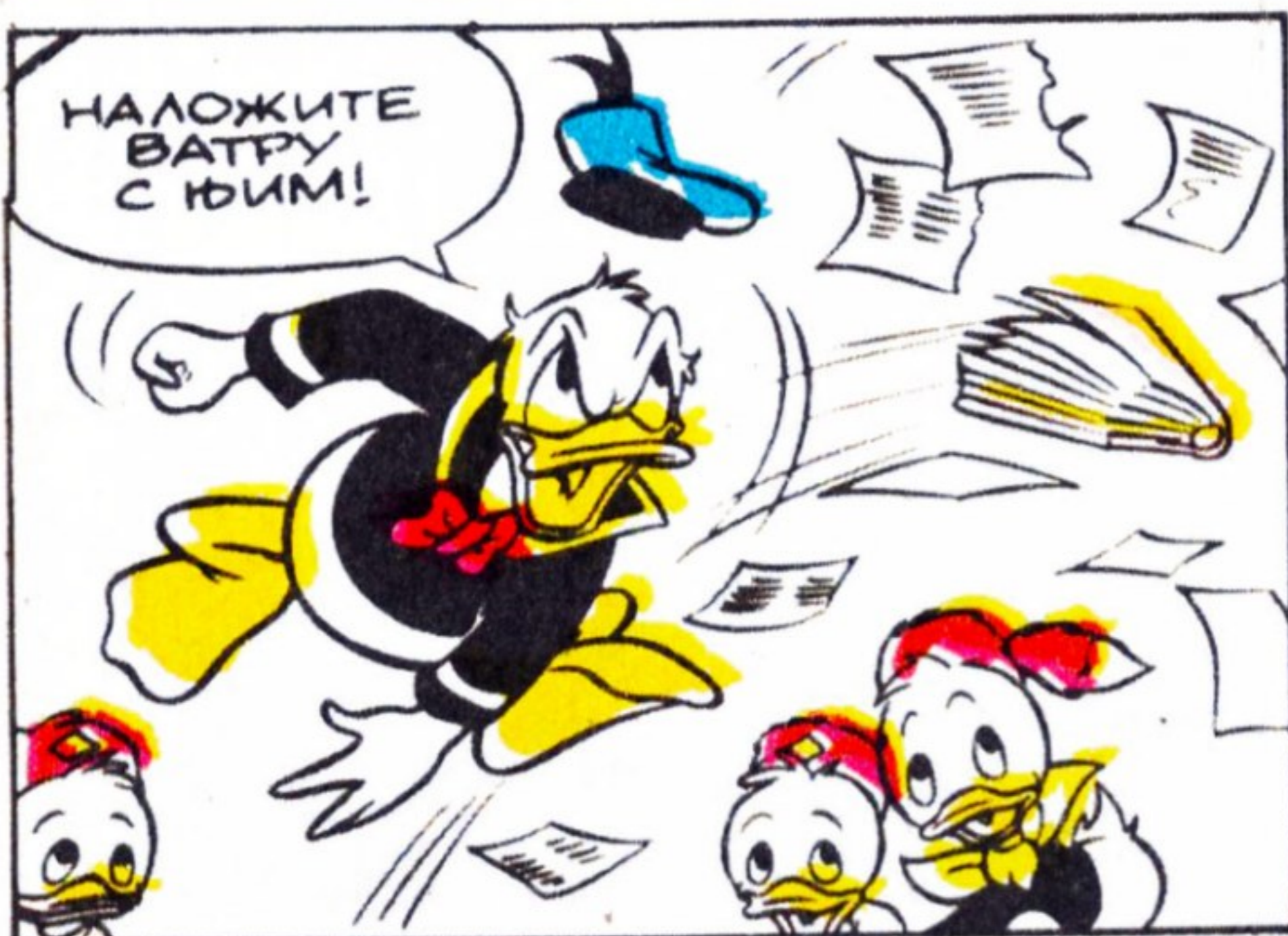
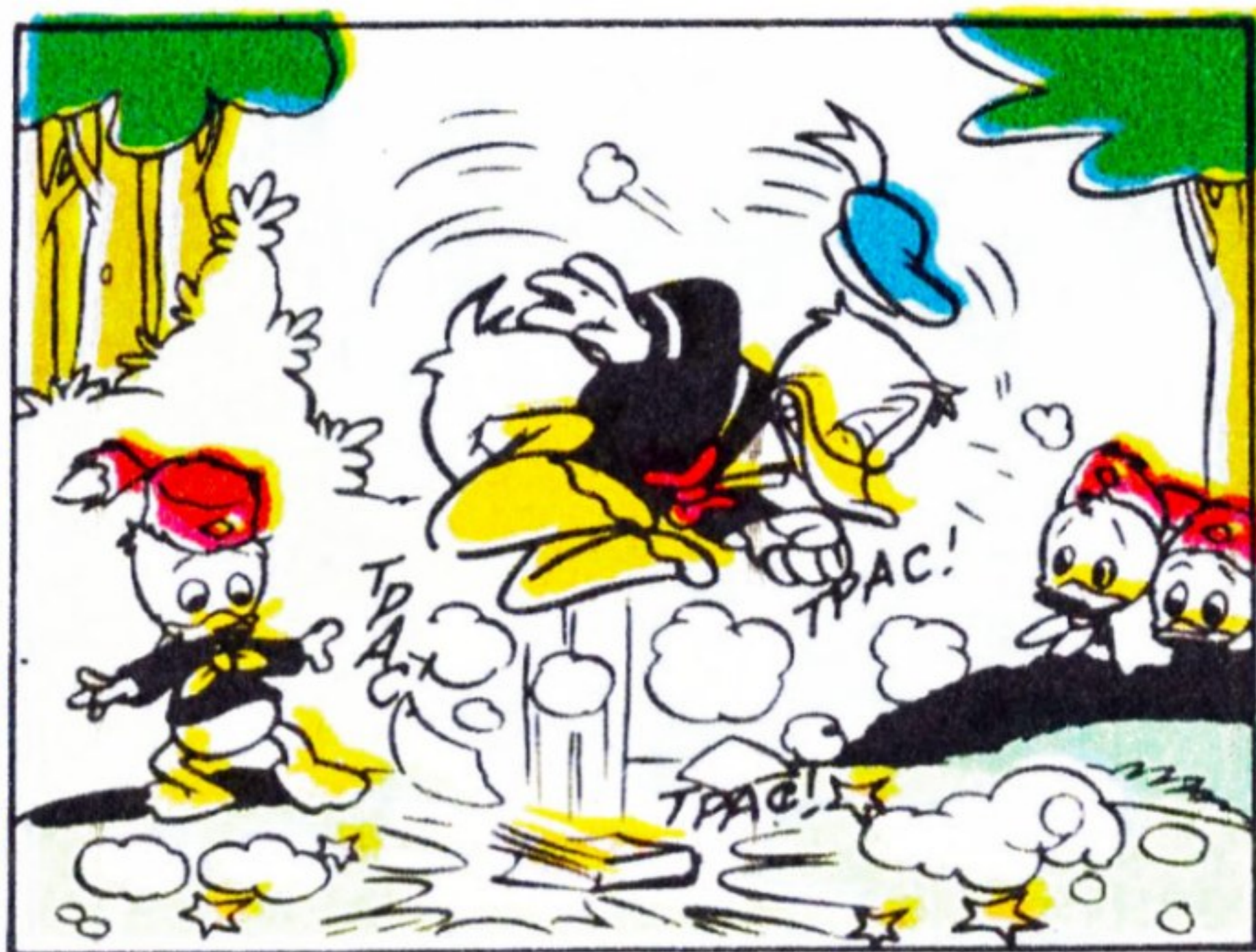

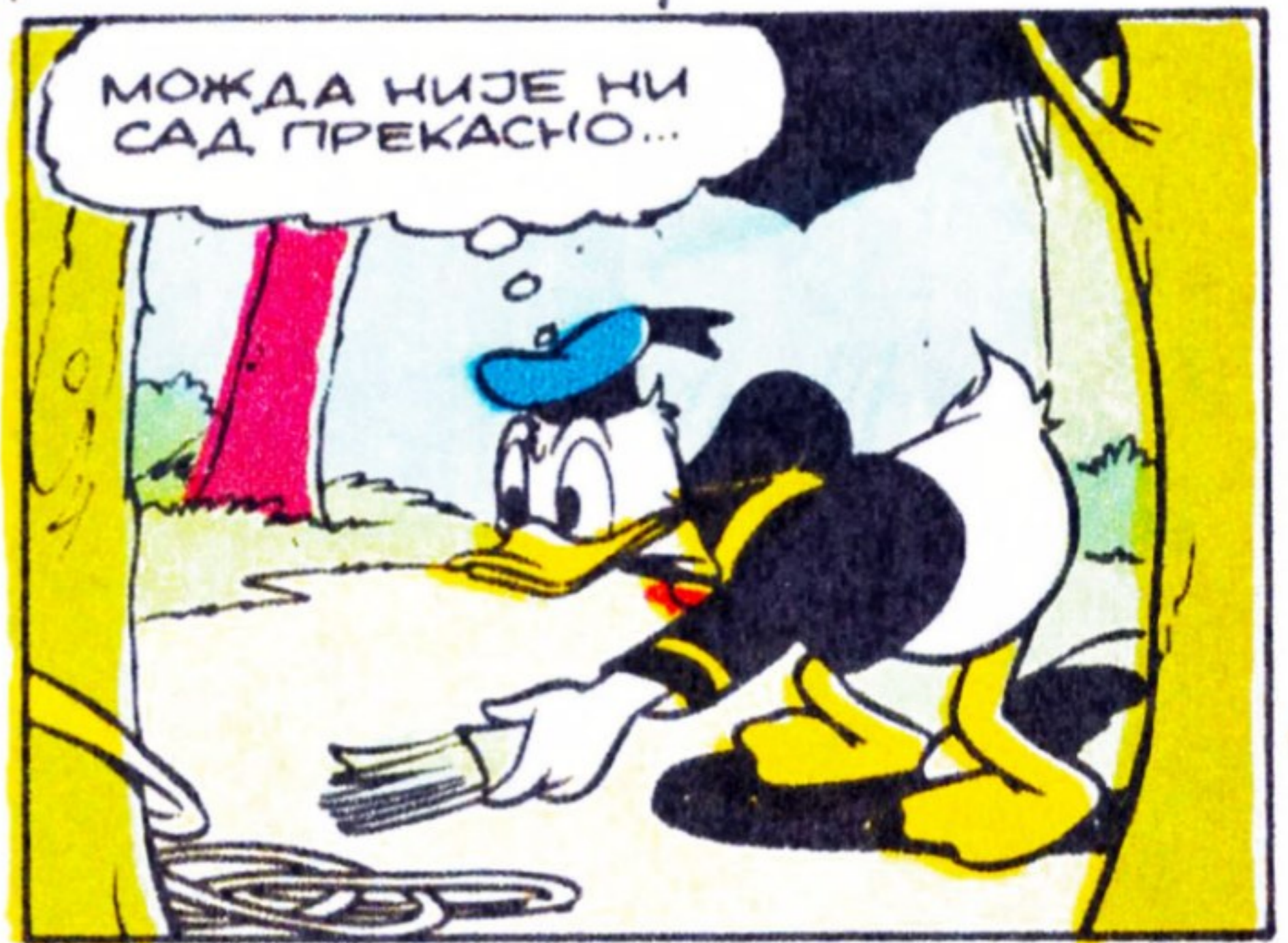

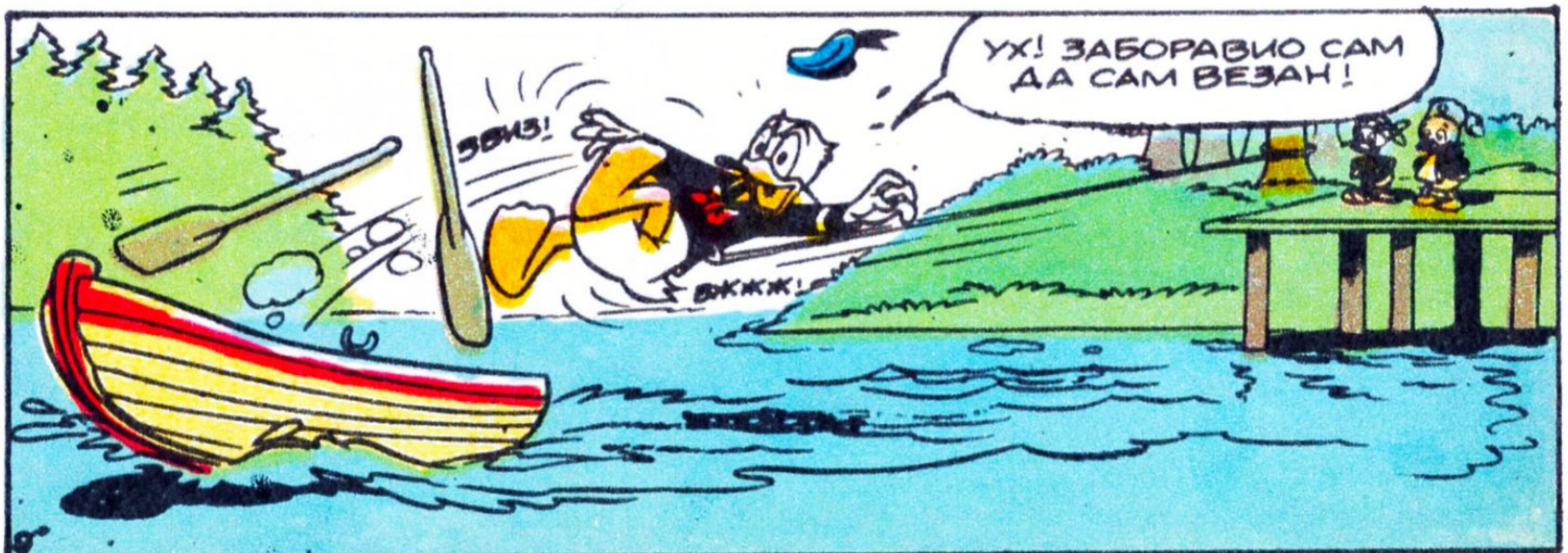
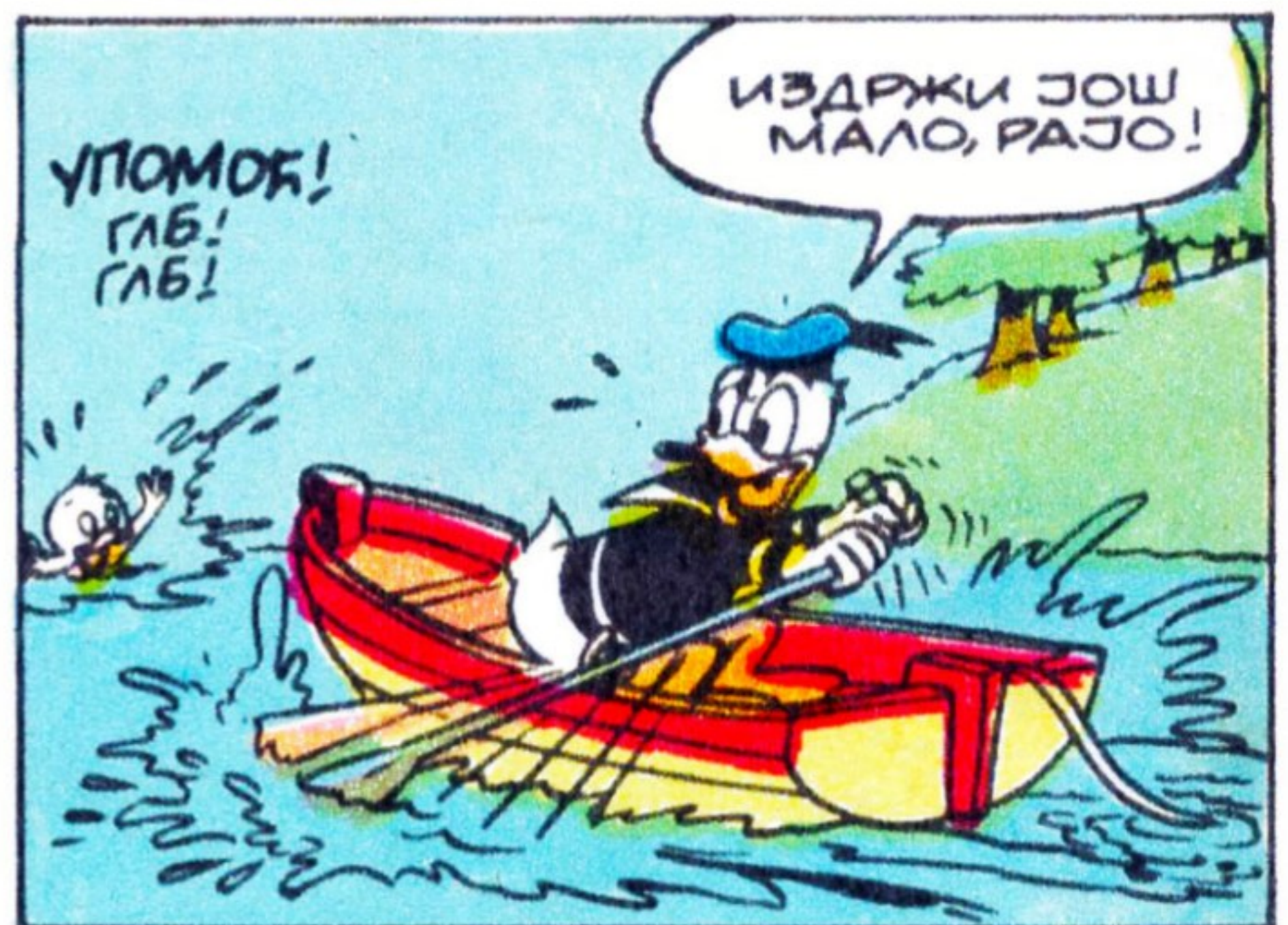
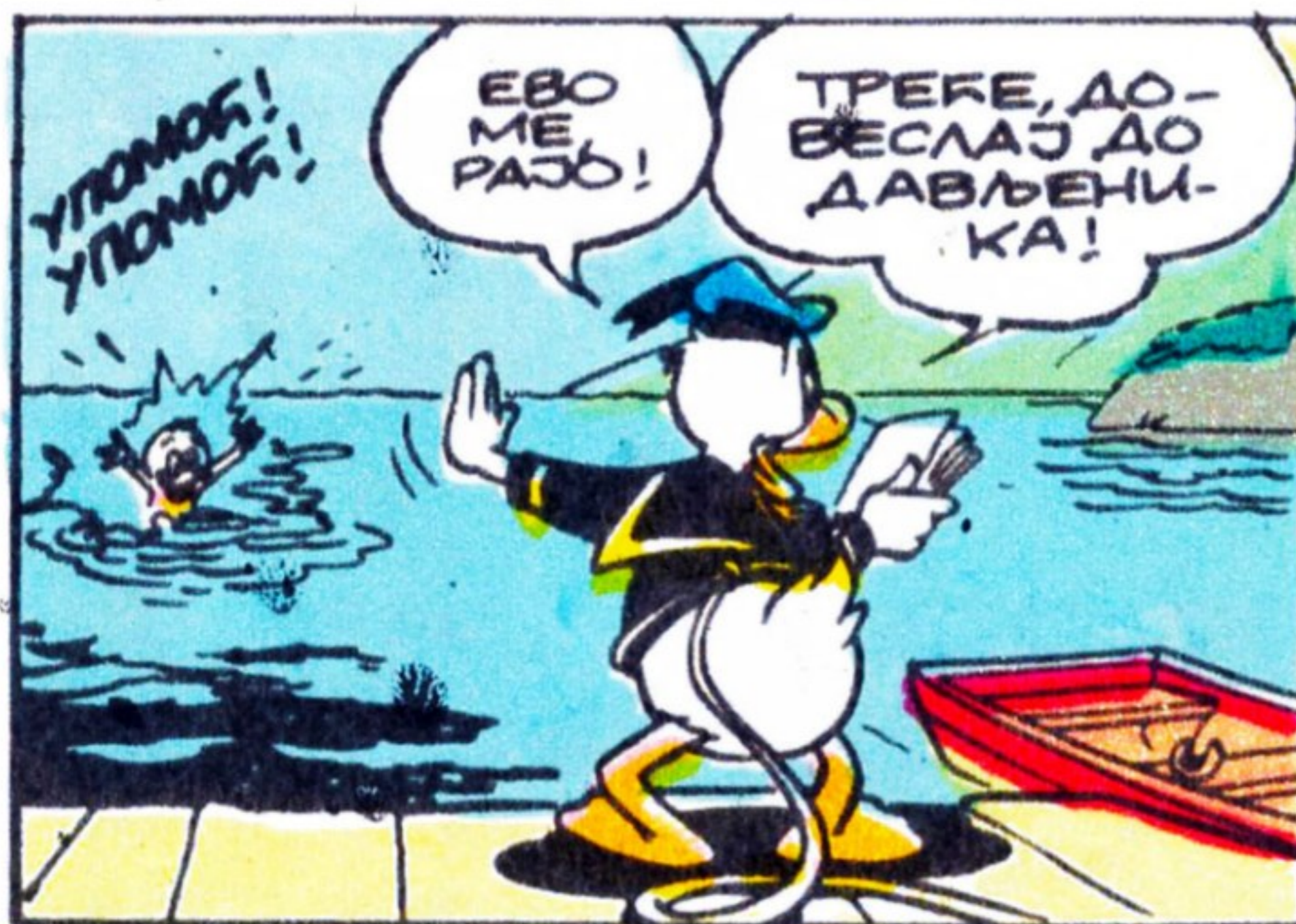
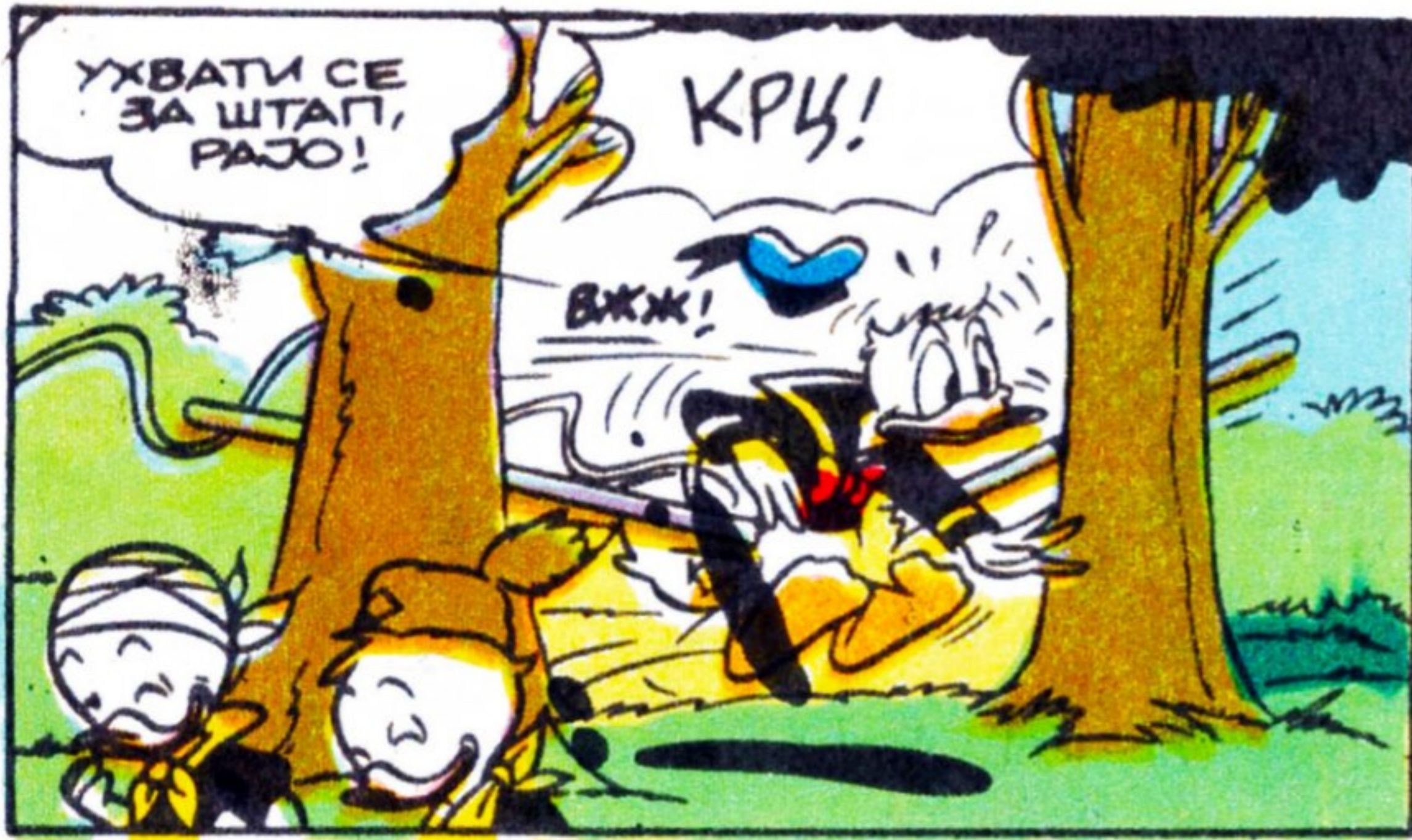

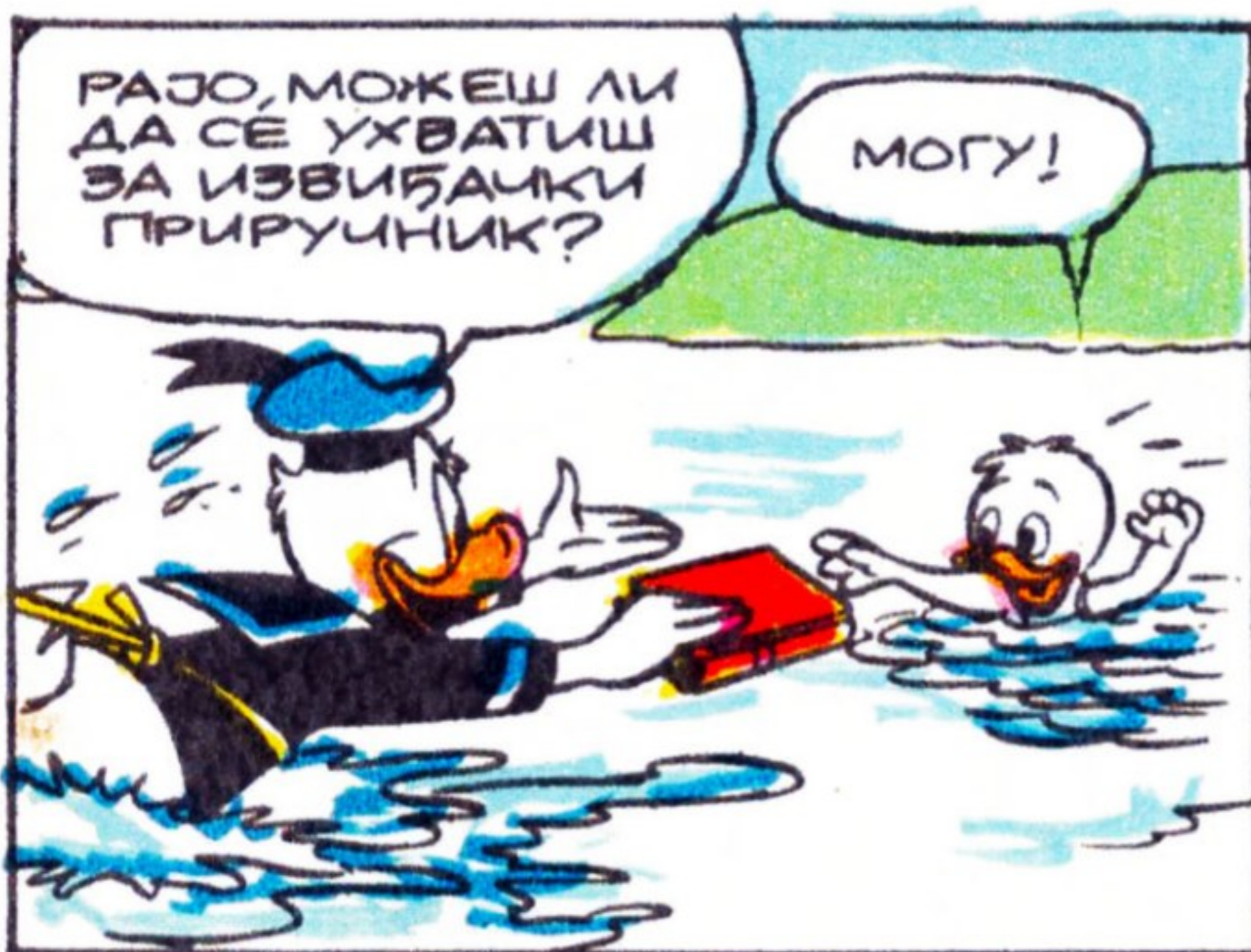

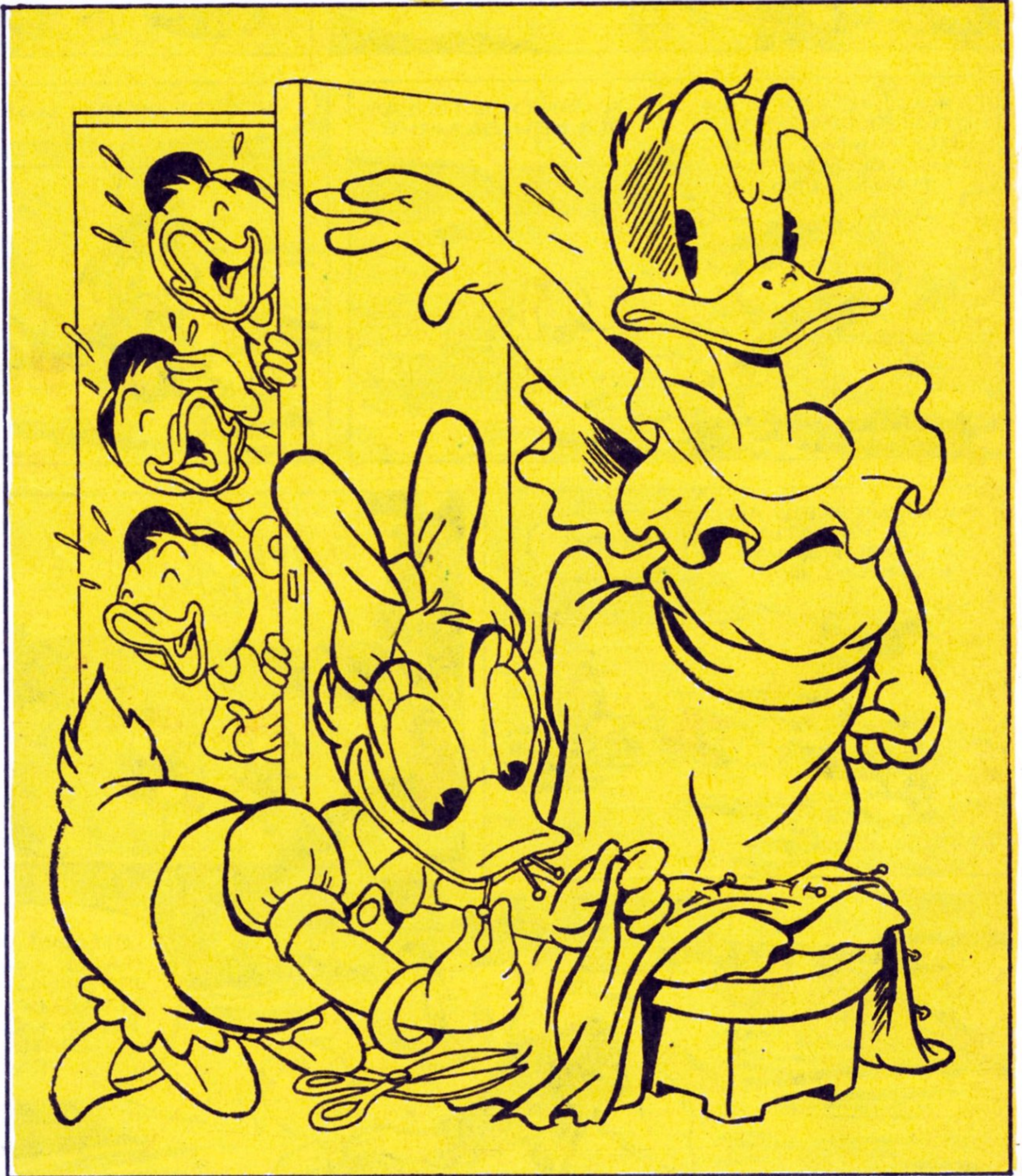

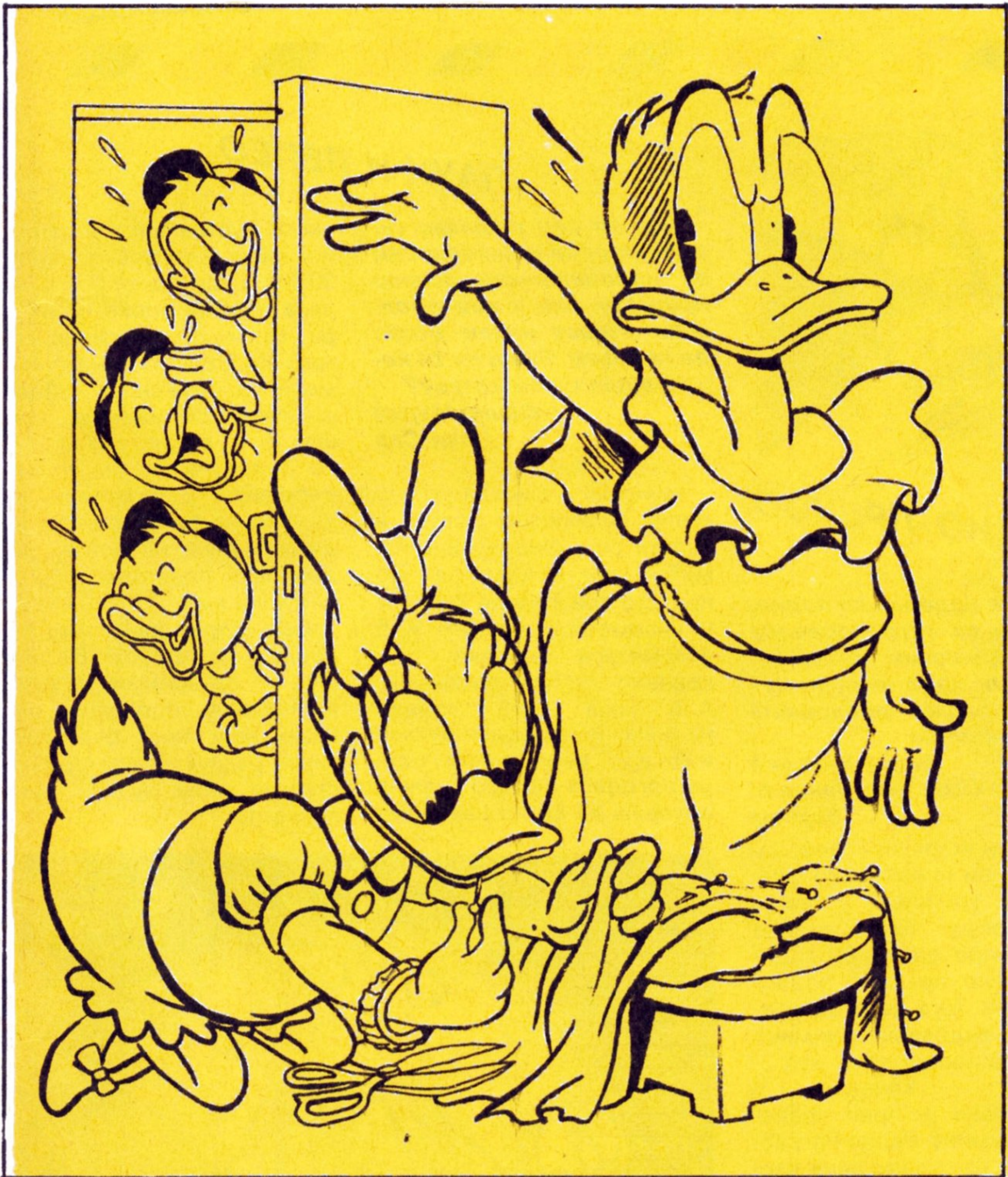
КОД КРОЈАЧИЦЕ

Цео Патковград се спрема за дочек Нове године. Зато је Паја постао манекен! Да ли се и вама допада његово „манекенско“ држање? Ако боље погледате, видећете да се код кројачице Пате изгубило дванаест детаља. Пронађите их!

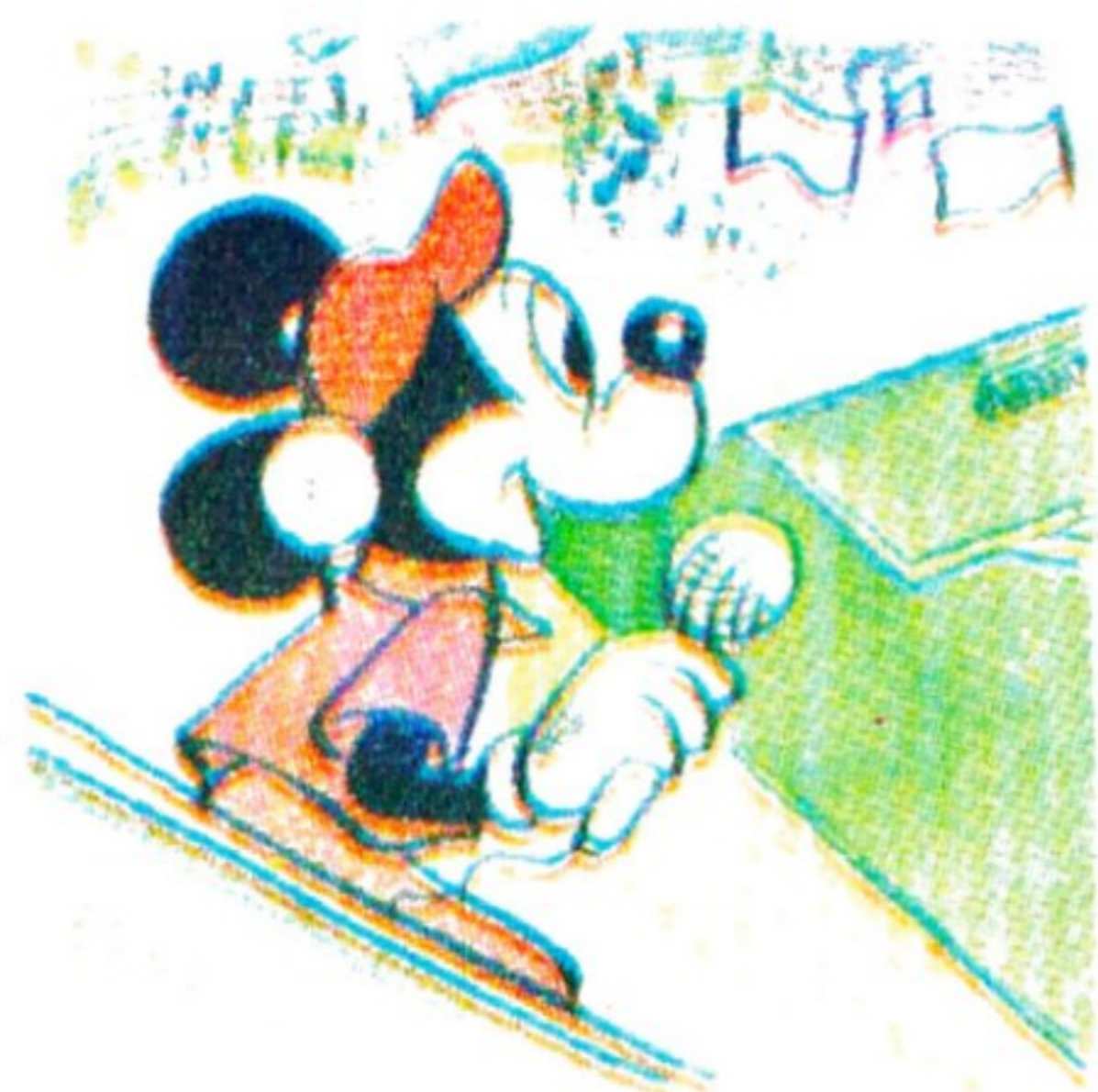
РЕШЕЊЕ:

1) Брајини прсти; 2) квака на вратима; 3) чвор на Латиној машини; 4) крагна на Латиној блузи; 5) чиоде у Латиним устима; 6) Латина наруквица; 7) Латина ципела; 8) маказе; 9) Латина лева нога; 10) појас на хаљини; 11) Латина лева рука и 12) задњи део карнера.

Микијева пошта

РАДИО-ПРЕНОС

Сваке недеље, по подне, слушам са татом преносе са фудбалских утакмица. Кажу ми када је први пут преко радија преношена нека утакмица.

Миша Николић
ОШ „Бура Јакшић“
Зајечар

Чешки новинар Јозеф Лауфер први је преносио фудбалску утакмицу у свету 3. октобра 1926. године (значи, пре равно 60 година), преко прашког радио-журнала. Тога дана одигривала се фудбалска утакмица за Средњоевропски куп – Славија – Хунгарија. У Југославији је први преносио утакмицу Радио-Загреб. Било је то годину дана касније, 17. августа када су се састали тимови Хашка и Грађанског. Репортер је био Вилим Бркић.

ПАУК И ПЕПЕО

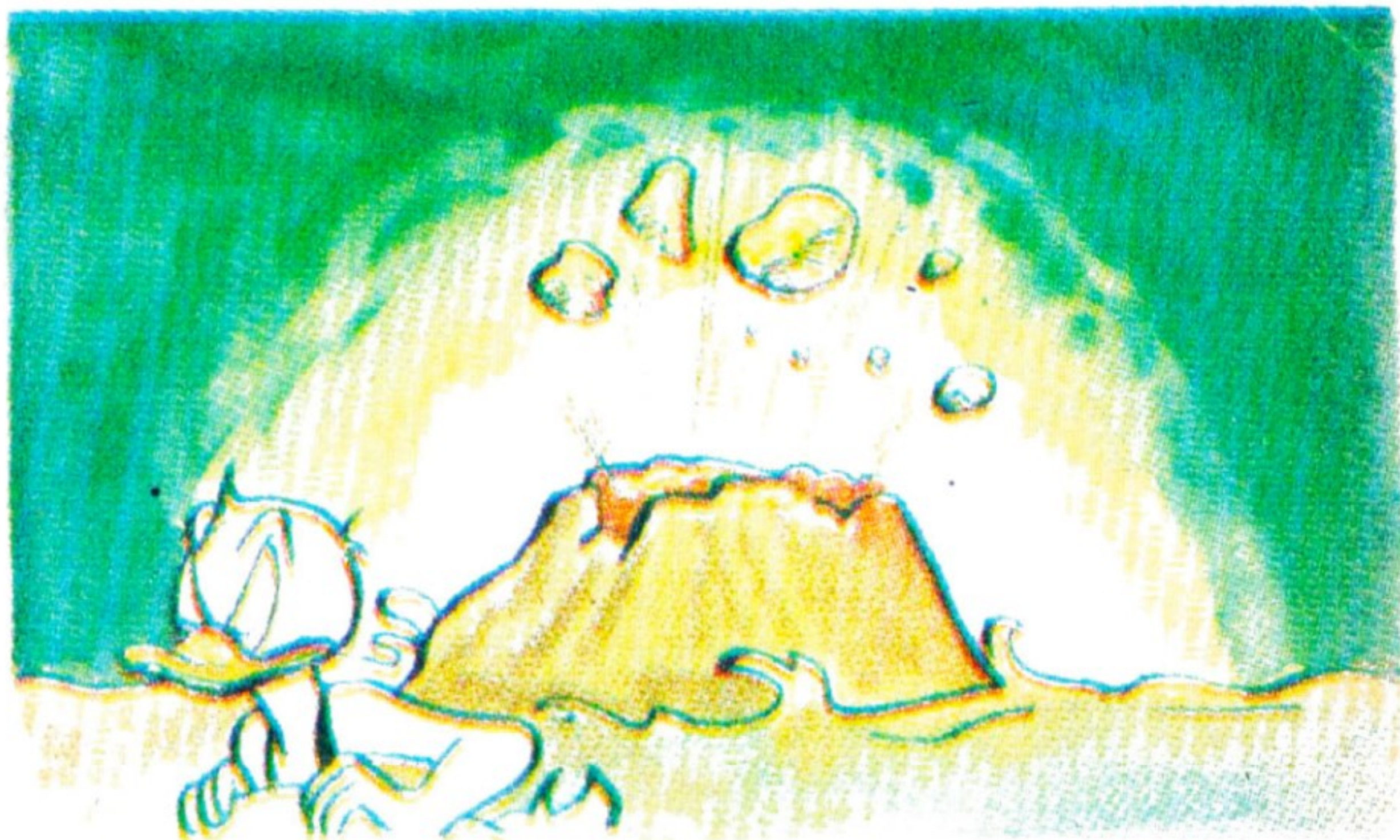
Једном сам решавао укрштене речи и наишао сам на индонежанско острво Кракатау. Али, у мом школском атласу нисам могао да га нађем. Знаш ли ти нешто више о том острву?

Мишко Марић
Нови Сад

Кракатау припада групи малих вулканских острва а налази се у Индонезији, између Јаве и Суматре. До пре сто три године било је 9 километара дугачко и 5 километара широко, покривено густим растињем. Али маја 1883. године на њему је прорадио вулкан и 26. и 27. августа исте године догодила се тако снажна ерупција да се тутњава чула

чак у Аустралији. На западној Јави погинуло је преко 30000 људи од морског таласа високог преко 15 метара. Више од половине острва Кракатау потонуло је у море, а вулкански кратер распукао се надвоје. Оно што је од острва остало било је засуто слојем пепела дебелом око 30 метара. Једино живо биће које је следеће године на острву видео неки посетилац био је сићушни паук.

Ово острво данас има површину од 10,5 км². Вегетација се, од времена ерупције, наравно, опоравила али више није тако бујна. На месту распукалог кратера настао је нови вулкан Анак Кракатау.

БИСЕР НА ХЛЕБУ

Како се прави маргарин и зашто се баш тако зове?

**Никола Илијић
Тузла**

Маргарин је вештачки бутер и прави се мешањем биљних и животињских маси са обраним крављим млеком. Име му је дао његов изумитељ, француски научник Мурие. Наиме, године 1869, у време Наполеона III, Француска је ратовала са Пруском, а у народу је

владала велика глад. Тада је Наполеон III одлучио да понуди награду ономе ко буде пронашао замену за маслац. Награда је припала Муријеу који је вештачки маслац добио кувањем животињских маси. Ова смеџа, гледана под микроскопом, изгледала је као мале лоптице сличне бисерима. Зато је научник свој производ назвао маргарин, по грчкој речи маргарон што значи бисер.

ПОСЛЕДЊИ ДАР

Чуо сам да постоји палмино млеко. Да ли је то истина?

**Милан Бијелић
Карловац**

Истина је. У Средњој Америци, Азији и Тунису расту палме, а се чак у народу и зову „мечне палме“ јер дају течност сличну млеку. Али, палмино млеко је њен последњи дар (ове биљке човеку дају своје укусне плодове, материјал за одећу и покривање кровова, оруђе итд.) Кад је палма већ стара, изгуби све лишће и падне на земљу под ударом ветра или непогоде, из њеног преломљеног стабла потече укусан сок-палмино млеко. Али, овај напитаk само кратко време задржава свој пријатан укус. Брзо се

укисели и наступа врење. Тако се добија једно јако алкохолно пиће које се зове лагми. Домороци често не чекају да стара палма падне на земљу да би се осладили њеним млеком већ сами секу стабло и сок сакупљају у ћупове.

Граф Мики

Радо бих се дописивала са вршњацима из целе наше земље. Волим рок музику, имам 12 година, сакупљам постере, салвете и значке. Пишите ми што пре!

**Јулијана Данчевска
Јордан Стојанов 17
92210 Пробиштип**

Идем у шести разред и имам 12 година. Желем да се дописујем са вршњацима. Навијам за „Хајдук“. Скупљам салвете, значке и постере.

**Сања Кордић
Ј. Капца 49
52000 Пула**

Имам 13 година и желим да се дописујем. Сакупљам значке и обожавам Мајкла Џексона. Размењујем постере и слике. Одговарај на сва писма.

**Мелита Црквенац
Мославачка 9
43280 Гарешница**

Издаје и штампа НО „Политика“ – као посебно издање ООУР Издања за младе „Политикин забавник“, Макдеонска 29, 11001 Београд. В. д. директор НО „Политика“ др Живорад Миновић. В. д. руководиоца ООУР-а Издања за младе и главни и одговорни уредник Влада Булатовић Виб, одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 1.104,00 дин., 6 месеци 2.208,00 дин., 1 година 4.416,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 2.208,00 дин., 6 месеци 4.416,00 дин., 1 година 8.832,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезу назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 21.–, СР Немачка ДМ 46.–, Шведска Шкр. 150.–, Француска Ффр. 147.–, Швајцарска Шфр. 38.–. Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном назнаком: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Поштански фах 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 100 динара.

(C) Walt Disney Production

Паја
Патак:
ЈЕДИНИ
ИЗЛАЗ

